

Uvnitř si přečtete: Městská policie informuje • premiéra dětského divadla a repríza Amnestie • ukončení zimní sezóny na Špičáku • jak to vypadá s návštěvností Šumavy • jak závodili naši lyžaři • jak hrají naši fotbalisté, stolní tenisté • rozhovor s lyžařkou Šárkou Štádlerovou a meteorologem Jiřím Hostýnkem • vznikne v Národním parku Šumava 93% divočiny? • tetřev je ptákem roku • kavárna mezi viadukty • Travel Free Shop a pravidelné rubriky

MĚSÍČNÍK MĚSTA

ROČNÍK XII

DUBEN 2012

ZDARMA

www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj

Nové návrhy pro městský znak Železné Rudy

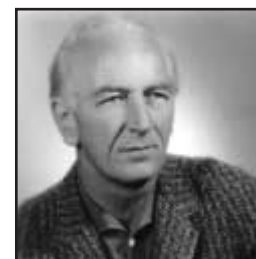

Původní městský znak byl vytvořen k příležitosti udělení městských práv městyso Železná Ruda

Současný městský znak s jeleními parohy vznikl v první polovině šedesátých let minulého století za tvůrčí spoluúčasti železnorudského učitele Jaroslava Houdeka. Znak byl proveden ve čtyřech barvách. Bílá s červenou symbolizovala Československo, zelená lesy a černá špičácký tunel.

Mezi válkami měla Železná Ruda ve znaku kostel Panny Marie Pomocné z Hvězdy a před rokem 1918 měla v erbu znak Hafenbrädlů a Hohenzollernů. Jaroslav Houdek (1917–1972) učil do roku 1958 na základní škole na Špičáku a později na Základní devítileté škole v Železné Rudě. Pracoval také v komisi cestovního ruchu. „Znal dobře Šumavu. Když sem přišel se svou ženou, mou matkou, byla Šumava ještě otevřená, takže ji celou prochodili,“ říká jeho dcera Zuzana Kalinová ze Železné Rudy. Houdek byl rovněž spoluautorem znaku Chráněné krajinné oblasti Šumava, který se po určité modifikaci stal v roce 1991 znakem Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava. „Můj otec měl velký zájem, aby si Železná Ruda udržela výjimečný charakter,“ dodává Kalinová. Podle jejich slov se Jaroslav Houdek staral i o železnorudský kostel a pro kapli sv. Antonína pod nádražím Železná Ruda město nechal zhotovit umrlčí prkna dle originálů. Kaple sv. Antonína neboli Kopperl Kapelle (podle majitele lesů a statků v této oblasti) později dostala neoficiální název kaple sv. Barbory na základě spojitosti barabů s touto kaplí.

možné dokončit až po schválení městského znaku. Předmětem dalšího rozhodnutí zastupitelstva bude také městské razítko. V současné době je pro městskou samosprávu využíváno razítko se znaky Železné Rudy a Svobodné rychty Hojsova Stráž. Před tímto městským razítkem byl používán státní symbol, což je pro samosprávu nepřijatelné. Pro městské razítko se využívala silueta železnorudského kostela. Všechna výše uvedená fakta budou předložena k jednání městského zastupitelstva tak, aby samospráva město používalo znak, razítko a další symboly, které by byly reprezentativní a měly trvalou hodnotu pro fungování našeho města,“ uzavřel starosta.

Jaroslav Houdek

-rh-

V sobotu 5. května ve 12 hodin přijďte oslavit výročí osvobození Železné Rudy americkou armádou. Srdečně zve Železnorudský klub

V současné době je městský znak v opět v centru pozornosti zastupitelů města. „Město Železná Ruda používá městský znak schválený usnesením zastupitelstva města, nicméně se používá ve dvou variantách. Odlišnost je v počtu výsad na paroží a drobná odlišnost je v použité barevnosti. Bude nutné předložit zastupitelstvu ke schválení jednotnou verzi městského znaku,“ řekl starosta Michal Šneberger. Městský znak však nebude jediným symbolem našeho města. „Bylo zadáno vytvoření návrhu městské vlajky, což ale bude

Co zbylo pod sněhem? Bílá zima nám zanechala nejen radost v duši, ale i prostor k opravám

Služby města Železná Ruda celoročně zajišťují drobné zakázky obyvatel, ale i větší stavební zakázky Města Železná Ruda. V současné době například realizují výstavbu naučných stezek Utažená obrana železné opony a Sklářská stezka. Také se ale toto středisko po celý rok stará o úklid Železné Rudy a přilehlých lokalit. Na jejich práci a zejména výsledek má asi každý z nás svůj názor. Ale o tom, jak náročné je při celkovém počtu deseti pracovníků a vysloužilém stavu techniky zajistit pokud možno bezproblémový průběh všech potřebných prací, jsem si povídala s Karlem Papežem, vedoucím střediska.

Pokračování na straně 2

Dokončení ze strany 1

Jelo se podle plánu údržby

Letošní zima byla podle názoru Karla Papeže zejména z důvodu technického stavu vozidel, která už mají své odslouženo, hektická a velmi náročná. A to jak pro zaměstnance, tak i pro stroje. Kromě jiného ani typy vozidel (Mercedes Unimog U90, Unimog UX100, Multikára 4x4, Zetor 7245, Fiat Cobelko, UNC 752), které se při zimní údržbě používají, nejsou dimenzovány na tuto nadmořskou výšku. To je pak příčinou vyššího zatížení a následně jejich vyšší poruchovosti. Technika zde má větší problém s úklidem a odstraňováním množství sněhu, které je pro naši lokalitu typické.

Pro zimní období je vypracován plán zimní údržby a ten přesně stanoví, které části města a v jakém časovém rozpětí mají při úklidu přednost. Dle těchto priorit je úklid rozdělen na tři etapy. V případě, že sněh stále připadá, je nutné úklid samozřejmě opakovat vícekrát za den. Při stavu techniky jsou opravy a údržba nutnou součástí každodenních povinností, na které zbývá čas většinou v průběhu večera nebo noci. Je tedy patrné, že ani při stoprocentním

nasazení techniky a pracovníků střediska – byt by tomu byli opravdu rádi – není možné provádět úklid v jednu chvíli ve všech lokalitách. Pozitivní je, že z nakoupených 225 tun posypového materiálu zbylo ještě 25 tun na příští zimní období, což je alespoň částečná úspora.

Co čeká Služby města na jaře a v létě

Jaro, jak říká Karel Papež, rozhodně není časem na odpočinek. Nastává období úklidu nečistot, které během zimy milosrdně ukrýval sněh. A není to opravdu zanedbatelné množství odpadu! Velkým problémem jsou zejména psi výkaly a drobný odpad, který je některým lidem zatěžko odhodit do odpadkových košů. Úklid města má trochu jiný řád, provádí se od centra města a postupně se rozšiřuje do dalších částí. Současně s úklidem probíhají i menší opravy povrchu silnic. Provádějí se studenou asfaltovou směsí. Teplou směs není možné z důvodu větších vzdáleností přepravy v použitelném stavu dovézt. V plánu byl nákup menší frézy pro zlepšení kvality oprav a možnosti širšího záběru prací, cena ale přesahovala finanční možnosti města. Na větší opravy je tedy už vypsáno vý-

běrové řízení. Pro úklid cest a silnic využívá středisko dvou adaptérů na Unimogy, takzvané vysavače, z nichž byl právě ten výkonnější – U90 z důvodu poruchy v nedávné době v servisu.

Léto a s ním travnaté plochy jsou na údržbu čistoty také náročné. K dispozici jsou momentálně dva křovinořezy. V této době ale probíhá výběr nového multifunkčního zařízení, které umožní jak sběr posekané trávy, tak mulčování. Principem mulčování je sekání poměrně nízké trávy a její následné zatlačení do povrchu. Zde odpadá finančně velmi nákladný odvoz posekané trávy na skládky (Štěpánovice a Vysoká u Dobřan). Mulčováním se i srovnají terénní nerovnosti, což následně šetří techniku. Sběr trávy bude využíván při sekání vyššího travního porostu a pokud bude zrealizována výstavba kompostárny v Železné Rudě, bude právě tam výborný základ pro další rekultivaci ploch a trávníků. Vše ale záleží na tom, zda Město Železná Ruda získá dotaci, první kolo bohužel nevyšlo. Snad bude druhá žádost úspěšnější.

Podzim a krásné barvy padajícího listí? I to se musí ale uklidit. K tomu se využívá pouze ruční nářadí a pracovní nasazení zaměstnanců, kterého si vedoucí střediska Služby města Železná Ruda Karel Papež opravdu cení.

Pavlaína Šebestová

APRÍLOVÝ FEJETON • APRÍLOVÝ FEJETON

O opuštěné pneumatice

Žila byla jedna velká pneumatika. Přebývala na kole traktoru a svému majiteli dobře sloužila. Jak tak jezdila po všelijakých kotárech, celá se chudinka pilnou službou opotřebovala. Místo, aby ji její majitel dopravil na skládku mezi ostatní již nepotřebné pneumatiky, sundal ji ze svého traktoru a zrádně se jí v lese zbavil. Stalo se tak na podzim 2010.

Chlápek s traktorem si zřejmě až doteďka myslí, že ho nikdo neviděl. Jenže do onoho lesa se přesně v tu samou dobu nachomýtl jeden čiperný důchodce se svým psem a vypečený řidič traktoru neunikl jeho pozornosti. Důchodce neváhal a bezprizorní pneumatiku si posléze aspoň vyfotil na mobil. Velice ho to zlobilo. Dokonce měl v úmyslu dojít tento nepěkný skutek hlásit na nejbližší úřad. Protože se však v našem městě převážně vyskytuje coby návštěvník víkendový, nějak se k tomu nedostal. Pak na milou pneumatiku prostě zapomněl.

Vzpomněl si na ni až za rok. Nedalo mu to a šel ji zkontrolovat. A co myslíte?! Pneumatika stále tvrdla na jednom a tom samém místě. A čas běžel dál jako horská bystřina.

Přišla další zima. Pneumatika pořád vytrvale čekala na svého pána. Sněh padal a padal, až nebhohou pneumatiku znovu celou přikryl, ale ani trošku nezahřál. Statečná pneumatika celou svou duší tiše přemítala o svém osudu. Čím dál tím víc si připadala jako odložené štěně. Jednoho dne pohár její gumové trpělivosti dočista přetekl. Rozhodla se, že to tak prostě nenechá. Napjala veškeré své zpuchřelé síly a za vydatné pomoci tajícího sněhu, záplav deště a jiných povětrnostních vlivů se po mokřem jehličí postupně svezla ze svahu dolů, až přistála docela na krajíčku lesa s přízviskem Nad trojkou. A vydá se prý ještě dál! Co nevidět se dokutálí až k hlavní komunikaci. Během odpočinku si prý ještě pročte informační tabuli o skitouringových trasách na Železnorudsku. Až nic nepojede, je odhodlaná se v úřední den překutálet přes silnici. Cítí se být právoplatnou obyvatelkou našeho města natolik, že má podle všeho namířeno přímo na matriku, kde si zažádá o povolení k trvalému pobytu. Ani bych se jí nedivila.

A takových pneumatik a jiného harampádí nalezneme i tady u nás na Šumavě zvláště po zimě víc než dost. Je jen na nás, zda bude mít jejich příběh opravdu šťastný konec. Někdy k tomu stačí tak málo. I jedna zachráněná pneumatika se přece počítá. Vždyť ona sama je v tom úplně nevině. Nechce znečišťovat životní prostředí a hyzdit naše lesy. Chce jenom tam, kam opravdu patří. Sakra, chlape, tohle není fěr! Koukej se pro ni vrátit! Copak tě ani trochu nehryže svědomí? A vůbec, koukejme všichni kolem sebe uklízet a nic neodhazovat, ať to u nás konečně vypadá jako v ráji šumavském.

Lucie Charlotte Kopecká

Opuštěná pneumatika stále čeká

Informace Městské policie Železná Ruda

V souvislosti s navýšením počtu strážníků byl k 1.4.2012 u Městské policie Železná Ruda změněn systém služeb z nepravidelného provozu na provoz pravidelný, vykonávaný v denních hodinách od pondělí do neděle.

Městská policie by chtěla upozornit na časté porušování dopravních předpisů týkajících se zastavení a stání vozidel, a to i ze strany obyvatel města. Na území celého města Železná Ruda a v celé obci Špičák platí zóna s dopravním omezením ZÁKAZ STÁNÍ, upravená dopravní značkou IP25a, která nedovoluje parkování vozidel mimo vyznačená parkoviště.

Na parkovištích v ulicích U Řezné, Šumavská a Tř.1.máje, označených dopravní značkou IP12 – vyhrazené parkoviště, doplněnou dodatkovou tabulkou „P-karta“, je možné parkování pouze s platnou parkovací kartou viditelně umístěnou ve vozidle dle podmínek uvedených v Nařízení města Železná Ruda č.33/363 ze dne 19.11.2001, kterým se upravují podmínky dopravního režimu na území města Železná Ruda.

Dále je ve městě velmi často porušován zákaz stání vozidel na chodníku. Obecně je stání na chodníku zakázáno a je možné pouze na místech, kde je místní úpravou, tedy dopravní značkou, částečné nebo úplné stání na chodníku povoleno. V našich podmínkách je toto stání povoleno např. v obytné zóně na Tř.1.máje, upravené dopravní značkou IP11g. K častému porušování stání na chodníku dochází zejména

u bankomatu ČSOB a lékárny na Klatovské tř., dále v blízkosti křižovatky ulic Sklářská a U Řezné apod.

Z těchto důvodů provede Městská policie revizi stávajícího značení pro MěÚ Železná Ruda, aby bylo poškozené, nefunkční či neodpovídající dopravní značení vyměněno a na kritických místech budou přidány vodorovné dopravní značky např. V12c žlutá čára souvislá -zákaz zastavení a V12d žlutá čára přerušovaná – zákaz stání.

V neposlední řadě by chtěla Městská policie upozornit majitele psů na povinnost přihlášení psa dle obecně závazné vyhlášky č.8/2010 o místním poplatku ze psů, dále povinnost majitele zajistit, aby pes nikoho neohrožoval ani neobtěžoval, na zákaz volného pohybu zvířete v zastavěné oblasti obce bez dozoru majitele a na povinnost úklidu po psu. Jinak se majitel či držitel psa dopouští přestupků porušením Obecně závazné vyhlášky č. 7/2010 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na území města Železná Ruda a v případě zanedbání úklidu po psu i přestupku dle § 47 – přestupku proti veřejnému pořádku zákona č. 200/1990 Sb., přestupkového zákona.

Městská policie žádá občany, aby respektovali výše zmíněná nařízení a vyhlášky obce, jelikož se v nadcházejícím období zaměří na všechny uvedené přestupky v dopravě a veřejném pořádku.

Josef Podlešák,
velitel Městské policie Žel. Ruda

• • • Starostové komentují: • • •

Bude mít první zóna alias divočina na Šumavě rozlohu 93%?

Předseda Světové komise pro chráněná území Mezinárodního svazu ochrany přírody (IUCN) Nikita Lopoukhine se písemně obrátil na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu s obavou o budoucnost Národního parku Šumava. Učinil tak v kontextu připravovaného zákona o Národním parku Šumava. Za dvacet let bylo o šumavské kůrovcové specialitě napsáno či řečeno mnoho laických i odborných názorů v různé kvalitě. Názor pana předsedy světové komise však, dle mého názoru, vysoce ční nad odbornými, politickými, ombudsman-skými, selskými či fundamentalistickými názory na Šumavu. Pan Lopoukhine ve svém dopise píše: „Velké části šumavských lesů jsou nezkažené habitaty, což odůvodňuje jejich určení jako národního parku (kategorie II podle IUCN)“. Toto tvrzení je absurdní ve světle faktu, že od 16. století probíhala v šumavských lesích, až na maloplošné výjimky, jejich přeměna na hospodářský les. Výsledek přerodu byl základem pro vyhlášení největšího lesnatého národního parku široko daleko a ani uplynulých dvacetiletí ponechávání některých částí šumavské přírody svému osudu nemohlo vytvořit 93% přírodní zóny parku, jak píše pan Lopoukhine. Názor pana předsedy se dle jeho sdělení opírá o informace řady členů WCPA a IUCN, kteří ho informovali o svých vážných obavách. Z toho usuzuji, že pan předseda nikdy na Šumavě nebyl, jelikož mimo vyjmenované významné populace rysa, puštíka bělavého a losa evropského, by nezapomněl na tetěva hlušce (coby ptáka roku 2012) či kulíška nejmenšího, namísto zbloudilého a vycpaného losa. Avšak mimo vyjmenované druhy je Šumava domovem člověka.

Na to pan předseda zapomněl a nezbývá než doufat, že nepatří mezi ty, kteří chtějí vyexpedovat šumavský lid mimo území národního parku, jak je tomu pravděpodobně u těch, z jejichž informací vycházel. Co je však na celém dopise zarážející, je hodnocení ekonomického přínosu. Pan Lopoukhine zřejmě nemá informaci, že stávající I. (přírodní) zóna má 13% výměry národního parku. Návrh zákona o národním parku, který jsem považoval za konsensuální produkt zástupců pracovní skupiny ministra Chalupy, předpokládá navýšení na 26%. Pokud dobře počítám, tak dochází k rozšíření přírodní zóny a nikoliv k jejímu zmenšení, které by bylo v rozporu se zásadami uvažovanými v 5. cíli strategického plánu, jak hartusí Nikita Lopoukhine. Kde však

příslušný komisař vyvěstil názor, že aktivní ochrana proti kůrovcům může mít pozitivní vliv na turistiku a místní ekonomiku? O Šumavě už bylo řečeno mnoho hloupostí, ale tato hloupost může kralovat.

Přesto dopis pana Lopoukhina přináší zásadní informaci. Kategorie II dle IUCN znamená 93% přírodní (první) zóny. To Šumava nesplňuje a nikdy, pokud budou v české kotlině žít lidé, splňovat nemůže. Je na vládě české republiky, která v roce 1991 šumavský park vyhlásila, aby jasným stanoviskem zamezila mezinárodně šířeným hloupostem, které degradují Šumavu „na prostor určený významné populaci losa evropského“.

Antonín Schubert, starosta Modravy

Šumavská divočina vzbuzuje už dvacet let kontroverze

Městská knihovna

Noc s Andersenem

Poslední březnový pátek se na oslavu narození dánského pohádkáře konala Noc s Andersenem již podvanácté. Tuto akci vymysleli v knihovně Bedřicha Beneše Buchlovana v Uherském Hradišti a postupně se rozšířila i za hranice České republiky. Letos se nocovalo na 1180 místech nejen ve veřejných i školních knihovnách, v mateřských, základních školách, občanských sdruženích, domech dětí a dětských domovech, skautských či pionýrských klubovnách Čech, Moravy, Slovenska, Polska, Slovinska i Chorvatska, ale i v ukrajinské Oděse a také v Českých školách bez hranic v Londýně, Ženevě, Paříži, Drážďanech, Berlíně i Frankfurtu nad Mohanem, a dokonce v australském Sydney i americkém Baltimore, celkem se zúčastnilo 61 767 dětí a dospělých.

V Železně Rudě se k této akci na podporu dětského čtenářství připojila Městská knihovna potřetí. V podvečer 30. března se sešlo 25 dětí se spacáky a karimatkami v doprovodu rodičů, kteří se těšili, že si své ratolesti vyzvednou až ráno. Děti si připomněly informace o Hansi Christianu Andersenovi, z materiálu ministerstva zahraničních věcí Dánska - Dánsko pro děti - se dozvěděly spoustu zajímavostí o jeho rodné zemi. Letošní večer byl věnován i ilustrátoru Jiřímu Trnkovi, od jehož narození v Plzni uplynulo v únoru 100 let. Po setmění se zúčastnění vydali s baterkami v ruce plnit úkoly po tmavých chodbách školy, za což byli náležitě odměněni. Na závěr večera jsme si společně přečetli kapitulu z knihy O chlapci, který spadl z nebe, která vyjde až na podzim a autorka Petra Braunová ji dala k dispozici pouze pro účely Noci s Andersenem. Obrázek Tomáše Řízka z připravované knížky děti obdržely na speciálně vydané pohlednici, která se nedá nikde koupit, děti si ji mohou pouze zasloužit nočním ponocováním a čtením pohádek.

Martina Najmanová

Novinky z Městské knihovny

Městskou knihovnu najdou všichni zájemci v přízemí budovy základní školy, otevřeno je v pondělí, úterý a ve čtvrtek odpoledne, zdarma je k dispozici internet. Od posledního březnového víkendu najdete knihy pro dospělé nově seřazené do následujících kategorií:

- romány pro ženy
- historická literatura
- detektivky a thrillery
- válečná literatura
- dobrodružná literatura
- sci – fi a fantasy
- humor
- knihy o Šumavě
- beletrie

Věřím, že si na nové rozdělení rychle zvyknete a že vám usnadní orientaci mezi knihami a snáze si vyberete. Za poslední měsíc přibyla spousta knih pro mladší čtenáře, které si mohly děti prvně prohlédnout při návštěvě knihovny v rámci výuky českého jazyka. Největší úspěch mezi dětmi slaví Lichožrouti Pavla Šruta a jejich pokračování Lichožrouti se vrací. Větší čtenáři se těšili na pokračování fantasy příběhů Ricka Riordana o Percy Jacksonovi, tak už si pátý díl pod názvem Poslední z bohů vesele půjčují. Dospělí, kteří rádi čtou o historii, mají k dispozici dva další díly příběhů královského písaře Jiřího Adama z Dobronína Letopisy královské koruny od Vlastimila Vondrušky a další nové knihy: Rozsáhlý psychologický kriminální román irské autorky Tany Frenchové V lesích svoji strhující atmosférou a skvěle prokreslenými postavami láká své čtenáře, obdržel několik ocenění. ance – první kniha série Lucky Santangelová od Jackie Collins, dále volně navazují romány Lucky, Lady Boss, Pomsta Lucky, Nebezpečný polibek, které v knihovně již najdete. Kniha polského novináře Mariusza Szczygiela Gottland se stala bestsellerem, byl vydán již její 14. dotisk, snaží se prolomit stereotypní představy o Čechách, které udržují naši severští sousedé. Dotýká se jak mravních a sociálních nuancí, tak i temnějších stránek našich dějin. Stala se Evropskou knihou roku 2009.

Velké oblibě se těší thrillery norského spisovatele Jo Nesbo, původním povoláním ekonoma, jehož knihy byly přeloženy do více než 40 jazyků. Nemesis pojednává o případu, který začíná přepadením bankovní pobočky v Oslu a řeší jej jeden z nejlepších norských kriminalistů Harry Hole. Lovci hlav, tentokrát s novým hrdinou Rogerem Brownem, je napínavý thriller, který se v roce 2011 dočkal filmového zpracování. Jeden z prvních románů Američana Cormaca McCarthyho Dítě boží přibližuje svěráznou parafrázi příběhu o pádu Lestera Ballarda, lidského monstra, dítěte Božího, zatíženého údělem, který musí někteří lidé nést, protože lidstvo potřebuje k životu i své zločince. Román je působivou metaforou o lidském rodu, o zapovězené straně života. Kniha Za hranice mysli byla vybrána z pětiset knih, které napsal vizionář Osho, zabývá se srovnáním západní psychologie a východního přístupu k myšlení a duši člověka. Kniha Tajemství Rhondy Byrne shromáždila moudrost předchozích generací a naučí vás dosáhnout všeho, co si přejete – v oblasti peněz, zdraví, vztahů i osobního štěstí. Pochopíte skryté síly, tajemství, které ve vás dřímá. Souborné vydání povídkové tvorby jednoho z nejvýznamnějších českých autorů posledního dvacetiletí - Povídky nedávno zesnulého Jana Balabána - patří ke klenotům české literatury a to nejen podle kritiky, ale především podle čtenářů.

Martina Najmanová, knihovnice

Kavárna mezi viadukty

Jestli také rádi mlsáte a ještě se to k vám nedoneslo, pak určitě uvítáte informaci, že od ložského září funguje v domku u silnice mezi dvěma viadukty směrem na Alžbětín nová kavárna Sicaffé isis. Nekuřácká kavárna s vlastní výrobou italské zmrzliny, exkluzivních zmrzlinových pohárů a mnoha druhů výborné kávy značky Manuel neoplyvá velikostí, zato překvapí svou útulností. Zatím má otevřeno denně od 9 do 18 hodin. Slouží zejména cyklistům a motoristům, kteří kolem projíždějí autem a zatlouží odnést si nějaké to sladké pokušení s sebou. Vůbec to však neznamená, že by se nedalo posedět nad šálkem kávy u stolečku uvnitř a u pár stolků venku před kavárnou.

Za pultem, jenž je mimo zákusky bohatší o dekorace z čerstvého ovoce, se obvykle potkáte s paní Evou Kolbeck. Šikovná kadeřnice v důchodu se zákazníkům ráda prohodí více než pár slov. Jelikož je provdána za německého manžela, obsluha německy mluvící klientely pro ni nepředstavuje absolutně žádný problém.

Nápad provozovat zde kavárnu se zrodil v hlavě majitelky objektu Jany Kůsově. Tráví tu víkendy a ráda si zalyžuje. S Železnorudskem je spjatá. Dříve tady bydlela, nyní žije v Plzni, odkud sem zaváží čerstvý sortiment. Právě proto se vzhledem i chutí povětšinou jedná o naprosto jiné zákusky než jsou ty, které nabízí třeba konkurenční Café Charlotte, Cukrárna Sněhurka, Pohádková cukrárna nebo Coop Tip. Svoje chuťové pohárky tedy můžete naladit na anglický punč v barvě italské vlajky, Tiramisu, zákusek s citronem a limetkou, s karamellem, tvarohem, vlašským ořechem, kokosem, lískovým oříškem, pistáciemi, jahodou, višní a vaječným likérem. Cena 38,- Kč je jednotná, pouze u Tiramisu budete muset ještě 4 koruny přidat.

LCK

Sicaffé isis mezi Železnou Rudou a Alžbětínem

Interiér útulné kavárničky

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Na sněžném skútru odleva: Amálka Pospíchalová, Štěpán Pospíchal, David Glaser a učitelka Míla Hájková

Předškoláci u stanice Horské služby

Březen plný sluníčka nás už vylákal na delší vycházky do okolí. Čme-láci se vydali na polodenní výlet autobusem na Špičák, kde navštívili sta-nici Horské služby. Privítal nás záchranář Štěpán Pospíchal a ukázal, vysvětlil i popsal vše důležité, co HS potřebuje k ošetření zraněné osoby. Děti se zajímaly o techniku první pomoci, o všechny dopravní prostředky. Velkým zážitkem byl krásný a rychlý sněžný skútr. Děkujeme za příjemné a poučné dopoledne. Děti v MŠ přivítaly divadelní představení s pohádkou Šípková Růženka. A protože pohádek a divadla není nikdy dost, byly všechny děti pozvány další týden na hezké představení o ovečce do auly ZŠ.

Velikonoční dílna v MŠ

27. 3. proběhla Velikonoční dílna pro rodiče a děti v prostorách Eko-dilny MŠ. Naše učitelka Miluška Amortová si tentokrát připravila veselou slepičku na stužce proloženou vajíčkem. Dílna se otevřela v 15,30 a brzy ji zaplnily nedočkavé děti v doprovodu rodičů. Ani židle nestačily. Moc nás potěšilo, že velikonoční dílnu navštívili i školní děti, bývalí žáci MŠ. Stříhalo se podle šablon, lepilo a zdobilo. Děti sledovaly, jak jsou ma-minky, babičky i tatínkové šikovni. A rodiče překvapila zručnost i nápa-ditost dětí. Někteří si vyrobili slepiček hned několik a měli radost, že potěší svými výrobky i babičky, dědečky. Po šesté odcházeli spokojení rodiče se svými dětmi a v jarním vánku se jim v rukách slepičky třepotaly. A tak, až si při procházce Železnou Rudou všimnete v oknech veselých slepiček, vzpomeňte si na naši dílnu v MŠ a příště přijďte také.

Důležitou akcí v MŠ byl i zápis do Mateřské školy, který se uskuteč-nil v úterý 3.4.2012 a zatím nám přibude šestnáct nových malých kama-rádů. Všechny děti byly šikovné, do MŠ se těší a my na ně také. Odcházely s úsměvem a s drobným dárečkem, který pro ně vyrobili starší kamarádi ze školky. *Kolektiv učitelek MŠ*

Ze školy i za školou • Ze školy i za školou

Postoupili jsme do krajského kola v Plzni v soutěži recitační a v olympiádě z českého jazyka

Na sportovní úspěchy železnorudských dětí v rámci regionu nebo celé republiky jsme si zvykli, i když nás každá nová me-daile zahřeje a gratulacemi nešetříme. O to více nás všechny potěšilo, že úspěchy zaznamenáváme i v oblastech dnes méně populárních, ke kterým patří i naše mateř-ština. V okrskové recitační soutěži v Nýr-sku byly vybrány čtyři naše žákyně, aby nás reprezentovaly v okresním kole.

Naší nejnadějnější recitátorkou v I. kate-gorii (žáci 2. a 3. tříd) se stala Adéla Fürs-tová, která zaujala odbornou porotu v Klatovech přirozeným a výrazným před-nesem bajky O chamtivém psovi. Současný trend dětského uměleckého přednesu upřed-nostňuje delší prozaické texty, pro recitátory velmi náročné k zapamatování. Samotný projev nesmí být dramaticky pojatý jako na divadle, nesmí se tzv. "přehrávat", přesto musí zůstat výrazově různorodý. Učitelé při výběru básní bohužel už nesáhnou po české klasice, neboť jednou ze záruk na úspěch

je text „neokoukaný“. Adéle ještě jednou gratulujeme, že v tak prestižní soutěži a ob-rovské konkurenci uspěla.

Opravdovou radost jsme měli z dalšího vynikajícího výkonu naší žákyně 8. ročníku Michaely Abrahámové. V okresním kole Olympiády z českého jazyka vyřešila s mi-nimální ztrátou bodů jazykové, mluvnické a slohové úkoly a pojede naši školu a Klatovsko reprezentovat do Plzně. Úlohy, které letošní olympiáda obsahovala, byly opravdu nadstandardní, a některé typy zadaných úkolů bude Míša řešit v rámci školního vzdělávacího programu až v 9. roč-níku. I přesto za sebou zanechala dalších třicet soutěžících a my pevně věříme, že po-dobně tomu bude i v krajském kole.

Oběma našim hvězdám držíme palce a děkujeme i všem ostatním, kteří v dnešní době rádi sáhnou po dobré knize, uplatňují rozmanitost naší rodné řeči a i mezi sebou nemluví a nekomunikují pouze ve zkrat-kách. *Eva Hladíková*

Recyklační hlídka

Základní škola v Železné Rudě je již něko-lik let zapojena v ekologickém projektu Uklid'me si svět, který spočívá ve sběru vy-sloužilých spotřebičů. Aby ekologie byla uvá-děna do praxe, byly v prostorách školy umístěny sběrné nádoby na elektrozařízení.

Pro školy zapojené v tomto projektu byl letos připraven speciální edukační program, jehož cílem je podpořit zájem žáků o environ-mentální myšlení. Proto v pondělí 2. dubna naši školu navštívila Recyklační hlídka a pro-vedla žáky prvního i druhého stupně bohatým programem. Děti se dozvěděly mnoho infor-mací o výrobních materiálech a principech jejich recyklace a zasoutěžily si ve vědomost-ních i sportovních disciplínách.

Pro zvědavé žáky byly připraveny také ex-ponáty z libereckého IQ parku, na nichž si mohly ověřit působení různých fyzikálních zákonů.

Michaela Veselá

A jak se akce líbila našim žákům? Zde máme jednu z reakcí:

Sešli jsme se všichni ve velké tělocvičně. Každý z nás dostal barevný náramek, podle kte-rého jsme byli rozděleni od družstev. Plnili jsme

Mladí florbalisté

Po delší době se na naší ZŠ zformovalo perspektivní družstvo mladých florbalistů. Ve středu 28. 3. se náš tým zúčastnil okresního kola Poháru ministra školství, kde narazil na mnohem starší a zkušenější soupeře, se kterými svedl velmi náročné souboje. Přestože výsledky v utkáních nebyly z pohledu skóre lichotivé, celkový projev a přístup hráčů byl plný nadšení. Získali jsme cenné zkušenosti z „velkého“ florbalu a celou akci jsme nakonec zhodnotili jako velmi přínosnou a motivující. Zároveň musíme touto cestou poděkovat za velkou podporu rodičům, jmenovitě panu Topolovi ml. a panu Stulíkovi, kteří nám významně pomohli s organizací akce.

Jaroslav Lehký

Florbal team 1

Florbal team 2

Jeden svět na školách

Ve středu 28. března jsme my, žáci celého druhého stupně, navštívili kino Šumava v Klatovech. Zde jsme v rámci mezinárodního festivalu Jeden svět, který každoročně pořádá organizace Člověk v tísni, shlédli několik dokumentárních filmů.

Když jsem se za doprovodu paní učitelky Hladíkové, Kulhánkové a Marešové usadili, seznámili jsme se nejdříve s lidskými právy a tím, čím se organizace Člověk v tísni vlastně zabývá. Potom jsme zhlédli několik dokumentárních snímků. Každý z nich se zabýval jiným tématem. Řešily se v nich například problémy handicapovaných či problémy dětí ze špatných podmínek. Po každé projekci jsme krátce diskutovali. Lektorka nás seznámila s problémy, s nimiž se musí denně potýkat neslyšící. Dále jsme jí museli všichni dát za pravdu, že škola je daleko příjemnější záležitost než sbírání bavlny. Naučili jsme se také pozdrav ve znakové řeči, kterým jsme se s ní rozloučili. Poté, co jsme poděkovali, odebrali jsme se k východu a vydali se na cestu domů.

Shodli jsme se, že tento projekt je velice přínosný a smysluplný.

T. Roubalová, M. Abrhámová, L. Nedvěďová, 8. třída

Okresní přebor ve sportovní gymnastice

Stalo se již tradicí, že při naší základní škole funguje kroužek sportovní gymnastiky. I letos každé pondělní odpoledne tráví v tělocvičnách svůj volný čas spousta malých i větších dívek.

V 1. stupně je to 13 děvčátek od předškolního věku až po třetí třídu, pak je střídá 14 děvčat z 5. až 9. třídy a jedna středoškolačka, která se připravuje k přijímacím zkouškám na vysokou školu.

Úspěšná výprava sportovních gymnastek při okresním přeboru v Klatovech

Jako každý rok, i letos jsme se zúčastnili okresního přeboru žactva ve sportovní gymnastice, který se konal ve sportovní hale u Základní školy Čapkova v Klatovech, a to ve čtvrtek 22. března.

Zastoupení měla naš „malá“ škola ve všech dívčích kategoriích. V té nejmladší, dívek 1. – 3. tříd, jsme obsadili v družstvech 12. místo, mezi dívkami 4. a 5. ročníků skončila děvčata těsně pod stupni vítězů, tedy na krásném 4. místě. Dívky 6. – 7. tříd si už vychutnaly, jaký je to pocit stát „na bedně“, protože se umístily na 3. místě. Největšího úspěchu ovšem dosáhla v jednotlivkách (byla sama, tudíž nemohla být hodnocena jako družstvo) VERONIKA VRBASOVÁ z 9. třídy, která mezi stejně starými soupeřkami nenašla přemožitelku a absolutně ZVÍTĚZILA!!! A tak se naše škola dočkala výborného výsledku i v tomto sportu a máme okresní přebornici ve sportovní gymnastice.

Doufám, že tato úspěšná „mise“ bude motivací pro další adeptky tohoto krásného, i když fyzicky náročného sportu, jakým sportovní gymnastika, byť na naší školní úrovni, bezesporu je.

Jana Prošková

Z ředitelského šuplíku

I do naší školy přišlo jaro. Školáci odložili bundy a kulichy a někteří i zábrany v chování. Ovšem většina žáků si příchod jara spojuje s blížícím se koncem třetího čtvrtletí a potřebou vylepšování prospěchu. Před žáky druhého stupně je také vidina velké česko-italské akce, která je zářmovaná dvacetiletým výročí spolupráce obou škol.

Mám velikou radost z úspěchů Míši Abrhámové v okresní soutěži z českého jazyka, recitátorek Adély Fürstové a Terezy Roubalové a mladých sportovních gymnastek. Všechny vzorně reprezentovaly Železnou Rudu a práci učitelů. V mateřské škole proběhl zápis nových dětí do předškolního vzdělávání. S rodiči přišlo 16 dětí. Toto číslo nám do budoucna dává naději, že počet žáků ve škole se udrží na rozumném počtu.

Na závěr si dovoluji upozornit rodiče na jedno chystané překvapení od žáků 1. stupně, které na ně čeká odpoledne 17. května ve školní aule. A druhé upozornění rodičům je neméně důležité, protože jsme museli přeložit pedagogickou radu a rodičovské schůzky o jeden týden, na nový termín 25. dubna 2012.

Ctirad Drahorád

Uprostřed je celková vítězka OP ve SG v Klatovech Veronika Vrbasová

Mléko a ovoce ve škole

Místní základní škola se v polovině března zapojila do evropského projektu Mléko do škol, podobně jako je tomu v případě projektu Ovoce do škol. Tím škola poskytuje svým žákům mléčné výrobky podporované Evropskou unií v rámci programu Mléko pro evropské školy. Okénko poblíž hlavního vchodu do budovy tak konečně slouží k nějakému (dobrému) účelu. Školník Jiří Loos ml. zde po poradě s ředitelem školy Ctíradem Drahorádem prodává školákům celkem tři druhy ochucených mlíček, dva druhy pitíček, Bake Rolls, croissanty a 7 Days Double. Mléko stojí 5,- Kč, pitíčko, croissant a 7 Days Double po 9,- Kč. Za Bake Rolls žactvo zaplatí 15,- Kč. Mezi výrobky se na školách může objevit nejen mléko, nýbrž i jogurt, smetanový krém, sýr a ochucený tvaroh.

Děti si nápoje a svačinku kupují zejména ráno před vyučováním, když dorazí do školy. Mohou tak rovněž činit o přestávkách a po vyučování. Školou povinní toho hojně využívají. Pan školník pozoruje každodenní nárůst zájmu o zdravou novinku. To je dobře, protože všichni přece od malička víme, že mléko má na náš organismus přímo blahodárné účinky.

Stačí si vzpomenout na děti ze známého českého filmu „Ať žijí duchové!“ a jejich veselou pribináčkovou kampaň.

LCK

Žáci 8. třídy při nákupu zdravých nápojů

Anketa

Velikonoce jsou pohyblivé svátky. Jejich datum není pevné. Slaví se vždy první neděli po prvním jarním úplňku. K Velikonočům se váže plno zvyků a velikonočních symbolů. Znájí je i naši školáci? K tomu malá anketa.

Jak se chystáš strávit velikonoční prázdniny?

Část budu ještě na lyžích a potom pojedu za babičkou a dědou. (Filip N., 6. tř.)

Já budu u babičky. (Markéta M., 7. tř.)

Pojedeme se podívat s rodiči do Prahy a pak budu doma. (Adéla T., 6. třída)

Dodržíte doma velikonoční tradice?

Jasně, pleteme pomlázku, malujeme vejce a maminka peče beránka a mazanec. (Filip N.)

My malujeme vejce a pečeme berana. (Markéta M.)

Já maluju vejce a maminka také peče beránka. (Adéla T.)

Půjdeš na koledu - chystáš se na koledníky?

Jasně, že půjdu koledovat. Jako každý rok! (Filip N.)

Na koledníky čekám pokaždé, mám i připravená vajíčka. (Markéta M.)

Chystám, vždyť barvím vajíčka! (Adéla T.)

A umíš velikonoční koledu? Znáš nějaké velikonoční symboly?

Symbole znám všechny a koledy si i vymýšlím. (Filip N.)

Znám-kuře, vejce, zajíc, pomlázka. Znam i koledy. (Markéta M.)

Já znám také koledy i velikonoční symboly. (Adéla T.)

Ptali se Vítek M. a Filip N. (6. tř.)

Má v krvi matematiku i šumavskou přírodu – Eugen Scheinherr

Eugen Scheinherr patří k učitelům, o kterých se říká, že „naučí“.

S trochou nadsázky to znamená, že informaci získanou výkladem učitele žáci pochopí a v jejich myslích je uložena na dobu delší než je termín nejbližší písemné práce, popřípadě zkoušení.

Eugen Scheinherr, zástupce ředitele Základní školy v Železně Rudě a učitel matematiky a fyziky, je rodákem ze Strašína u Sušice. Základní školu navštěvoval ve Strašíně, gymnázium v Sušici a Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy vystudoval v Praze. Po studiích si mohl vybrat, zda půjde učit do Plánice nebo Železně Rudy. Protože věděl, že by mu Šumava chyběla, nastoupil v roce 1990 jako učitel matematiky a fyziky na Základní školu v Železně Rudě. Od roku 1994 je také zástupcem ředitele školy.

Šumavskou přírodu, ale vlastně i tu matematiku má v krvi po své mamince, která byla rovněž učitelkou matematiky a zároveň vedla v Sušici turistický oddíl. Při zmínce, zda k jeho zálibám patří i zimní turistika na běžkách a zimní sporty, odpovídá učitel s úsměvem pouze: „No comment.“ Sport ale rozhodně rád má, na úrovni okresních soutěží hrál fotbal za Soběšice a dnes je hráčem a současně předsedou oddílu stolního tenisu TTC Laka. Dále vede kroužek stolního tenisu pro žáky základní školy.

Volný čas rád věnuje knihám, k jeho oblíbeným autorů patří Jeffery Deaver, Robin Cook nebo Dan Brown. Při vzpomínce na své žáky učitel s úsměvem poznamenává, že i dvě z nich jsou dnes jeho kolegyněmi. (Michaela Veselá a vedoucí školní družiny Petra Zemanová). K největším matematickým talentům patřila Kateřina Podnecká. A rád vzpomíná na třídu, kde působil i jako třídní učitel – absolventi roku 1994.

Pavla Šebestová

Recyklační hlídka

Dokončení ze strany 5

různé úkoly, za které jsme dostávali body. Mezi cenami byly flashdisky, baterky, láhve na nápoje či pastelky.

Všichni jsme se snažili, ale nejvíce bodů získal tým červený. Stal se tedy vítězem. Ale bavili jsme se všichni. Byl to příjemné dopoledne.

Denisa Strelcová a Andrea Šmídlová, 9. třída

Žákyně 5. třídy Laura Lehnertová a Andrea Koutová řeší... za dohledu spolužáka Davida Oberfálzera

Žákyně 9. třídy Denisa Strelcová aktivně řeší jeden z úkolů

Benátky – město karnevalů navštíví i žáci naší základní školy

První výměnný pobyt žáků se uskutečnil před dvaceti lety a první skupinou dětí, která severní Itálii navštívila, byl školní pěvecký sbor učitele Michala Šulce. V aldenském divadle tehdy vystoupil s pásmem písniček od Dády Patrasové.

I v tomto školním roce, tentokrát v prvním květnovém týdnu, navštíví žáci druhého stupně družební italské městečko Aldeno. O jejich společnou přepravu se postará opět Šumava tour s.r.o. Výměnný pobyt finančně podpoří Město Železná Ruda a Plzeňský kraj. V rámci programu se žáci tentokrát podívají do Benátek (italský název města Venezia) a samozřejmě se také projdou po břehu největšího italského jezera – Gardského (Lago di Garda) a zdolají ně-

Dětský ochotnický soubor má před premiérou

V pátek 18. května 2012 se v aule ZŠ odehraje premiéra divadelní hry Františka Strnady staršího s názvem *Báj o Modrém a Černém jezeře*. Hru režiruje její autor společně s Olgou Myškovou. Ta se spolu s Miloslavou Amortovou postarala také o kulisy, o kostýmy ještě navíc Štěpánka Topinková. Starost o hudební stránku tradičně připadla Martinu Červenkově. Premiéra se uskuteční ve dvou představeních, a to v dopoledních hodinách pro žáky 1. až 9. třídy ZŠ, od 19.30 hodin téhož dne pro veřejnost. Vstupenky v ceně 40,- Kč lze opět zakoupit v předpro-

Dětský ochotnický soubor má před premiérou

deji v Nehtovém studiu Lady Zvěřinové a v Informačním turistickém centru.

Báj o třech dějstvích pochází z dob, kdy na Šumavě ještě nežili lidé, ježto byla osídlena pohádkovými bytostmi, zejména vílami a skřítky. Svou hru napsal František Strnada přímo pro šestnáct dětí ze školky a školy, které v rámci o.s. Centra volného času tento, přinejmenším v regionu naprosto ojedinělý, dětský ochotnický soubor navštěvují. V červnu loňského roku prošli dětský ochotníci výběrovým řízením. Z více než třicetky zájemců nakonec vzešlo současných šestnáct. Prakticky všechny z nich teď budete moci spatřit na prknech, která znamenají svět. Děti budou hrát na zcela novém jevišti s oponou. Určitě přijďte, máte se zaručeně na co těšit!

-red-

jaký horský vrcholek. Popřejme tedy všem krásný pobyt v Itálii, pěkné počasí a plno hezkých zážitků, o které se s námi jistě v příštím vydání Železnorudského zpravodaje podělí.

P.Š.

Pozvánka

Po stopách osvobození jihozápadních Čech
12. sborem Pattonovy 3. armády
květen 2012

3. květen	Eurokemp Bělský sráz od 18.00
4. květen	8.30 - odjezd do Valtovic 9.00 - 9.30 Valtovice 10.00 - 10.30 Ždírec 11.00 - 11.45 Železná Ruda 12.30 - 13.00 Stráňov 13.30 - 14.30 Klatovy 15.00 - 15.30 Žďar 15.45 - 16.45 Nepomuk 17.00 - 18.00 Znojmo (přesun na nocleh v Kempu Nový rybník U Nepomuku)
5. květen	9.30 - odjezd 10.00 - 10.30 Kasejovice 11.00 - 12.00 Blatná 12.45 - Chrást, odpolední program, nocleh v tábořišti
6. květen	10.30 - odjezd 11.30 - 12.30 Kalpanská hora 13.00 - 14.15 Blatná 14.45 - 16.00 Horažďovice 16.30 - 17.30 Blatná nocleh v kempu Podskali
7. květen	9.00 - odjezd 10.00 - 11.00 Protivín 11.15 - 11.45 Vodňany 12.15 - 12.45 Blatná 13.15 - 13.45 Vlachovo Březí 14.00 - 14.30 Husinec 15.45 - 16.30 Píseň 16.45 - 17.15 Lhota 17.30 - 18.00 Netolice nocleh v kempu Podmoužek - závěr akce

Případné změny budou upraveny podle zájmu měst a obcí
Akce je určena pouze pro vozidla do v.v. 1943, posádky v dohodě s obcemi a společenstvími turistů
Startovní ta vozidla 100,-, splatné při začlenění vozidla do kempu
Za 4 osobami "Prácheňské" viz Milan Veselý, Kasejovice 44, tel. 777188411, mava.borovice@seznam.cz
Provoz potvrzení účastí mailem, telefonicky, poštou

0. ročník recesistického závodu na běžkách
po asfaltovém povrchu o hodnotné ceny

ŠPIČÁCKÁ BĚŽKA

1.5.2012

Startovné: 50,- Kč

12:30 PREZENTACE

13:30 START ZÁVODU

14:30 PŘÍJEZD ÚČASTNÍKŮ

TRADIČNÍ MOTORKÁŘSKÉ
PRVOMÁJOVÉ VYJÍZDKY

(při příznivém počasí 500-700 motocyklů)

A VYSTOUPENÍ KASKADÉRA

Místo konání:

parkoviště "KASKÁDY" Špičák

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Sport COOLN
PRACOVNÍ SPOLUPRÁCE PŘI PRÁCI

Vážení čtenáři,

pouhé čtyři události, u kterých musela naše jednotka zasahovat, se staly od posledního vydání Železnorudského zpravodaje. To je poměrně příjemné snížení výjezdů oproti měsícům předchozím. Byli bychom rádi, pokud bude i nadále alespoň stejně opatrní. Mimo tuto činnost jsme si opět zatančili a popili na tradičním hasičském bálu, v příjemném prostředí hotelu Belvédér. Letošní opravdu velká návštěvnost nás potěšila, za což vám všem děkujeme a věříme, že se opět za rok sejdem na další tancovače a vydržíme opět až do ranních hodin. Nicméně nezapomeňte už na další zábavu, která se bude konat posledního dubna před naší zbrojnicí – stavění Máje. Podrobné informace najdete s předstihem na našich stránkách, facebooku, či plakátech, které budou vyvěšeny po městě.

Události za období: 5. březen 2012 – 4. duben 2012

1x Dopravní nehoda

1x Požár

10x Technická pomoc.

15. 3. 2012 – Kamion vezoucí osobní automobily se nevešel pod železniční viadukt mezi Alžbětínem a Železnou Rudou. Výsledkem této nešikovnosti řidiče nákladní soupravy byly střepy na vozovce z několika oken automobilu, jenž byl převážen v horní části nástavby, kterou řidič zavadil o viadukt. Nehoda ale řidiče nějak nezajímala, a tak pokračoval v jízdě. Událost nahlásil řidič jedoucí za ním. Naše jednotka provedla úklid většího množství střepů z vozovky přímo v esovité zatáčce ve viaduktu.

16. 3. 2012 – Během dopoledne tohoto dne se dovolal do hasičské zbrojnice člověk, jenž oznámil, že je zavalený v prostorách SÚS u staré pily. Několik členů okamžitě vyjelo na místo události a vzhledem k nesrozumitelnosti volání s podporou Horské a Záchrané služby. Postižený byl nalezen na nástavbě vozidla, kdy jej zavalila těžká krycí mříž v takové poloze, že nebyl schopen se ze sevření vyprostit vlastními silami. Mříž byla nadzvednuta a řidič automobilu, jenž prováděl údržbu vozu, vyproštěn. S velkým štěstím nedošlo k vážnému zranění a řidič byl schopen si po několika minutách sevření zavolat pomoc mobilním telefonem.

18. 3. 2012 – K požáru sazí jsme vyjeli do obce Hamry. Při příjezdu již z komína plameny nešlehaly, ale horké saze byly strženy a komín vyčištěn. Událost se obešla beze škody.

30. 3. 2012 – K dopravní nehodě osobního automobilu došlo na Starém Brunstu. Německý řidič skončil v ostré levotočivé zatáčce mimo vozovku, „zaparkovaný“ v pařezu a příkopu. Náraz si vyžádal celkem tři lehká zranění, které ošetřila ZZS a odvezla k vyšetření do klatovské nemocnice.

HOUKÁNÍ. ANO ČI NE?

Vážení čtenáři, chodci, řidiči, cyklisté a další účastníci silničního provozu... Poslední dobou se setkáváme s názory některých z vás, že houkáme jako „blázni“ a ke každé „hlouposti“, ke které vyjíždíme.

Věřte nám, nehoukáme proto, abychom se zviditelnili, nebo některé z vás budili, když my nemůžeme spát.

Světelné zvukové a výstražné zařízení (dále jen „maják“ a „sirénu“) užíváme jak pro naši, tak pro vaši bezpečnost a k mnoha událostem, které nejsou „akutní“, ani sirénu nepoužíváme, a tak ani nevíte, že vyjíždíme.

V zákoně o silničním provozu je použití majáků a sirény popsáno poměrně obecně v kombinaci „houkání a blikání“. Úpravou vnitřních předpisů a bojovým řádem jednotek požární ochrany je pouze doporučeno nepoužívání sirény u některých zásahů z taktického a etického hlediska (např. v noci okolo nemocnic, apod.)

Je nám jasné, že v našem malebném městečku je každé užití sirény vnímáno daleko více než v ruchu velkoměsta, ale také jsou zde mnohé uličky

a zatáčky, do kterých není pořádně vidět, a proto musíme být s dostatečným předstihem slyšet. Například, jedeme-li přes město směrem na Javornou, ještě na úrovni bývalého Espresso není vidět 100m za zatáčku ke Casinu, kde často automobily odbočují směrem k Samotám. Stejně tak při jízdě lesními serpentinami ze Špičáku na Hojsovu Stráž a na dalších místech, kde se pohybuje i značné množství cyklistů. Nehledě na samotný výjezd od hasičárny na hlavní silnici.

Jak jsem již zmínil výše, k mnoha událostem, které přímo neohrožují lidské životy (menší úniky oleje, bodavý hmyz, apod.) nehoukáme, nebo „prohoukneme“ jen do křižovatek, nebo kde není dostatečná viditelnost. Ovšem při většině událostí, kdy jde o lidské zdraví nebo dokonce o život, houkat musíme a budeme. Je v zájmu všech, abychom se na místo události dostali co nejrychleji a nejbezpečněji, proto věřím, že budete mít pochopení pro občasné „kravál“ v našem městečku a jeho okolí. Děkuji.

NOVÉ VYBAVENÍ

Po celý rok se stará město o provoz naší jednotky a každoročně vyhrazuje mimo jiného i finanční prostředky pro nákup nového či nahrazení zastaralého vybavení. Mezi poslední novinky, které jsme obdrželi, patří záchranná plovací vesta.

I když se to nezdá, i v našem okolí je několik vodních ploch, na kterých může nastat mimořádná situace. Ani ne tak ve spojení s koupáním a záchranou „běžně“ se tonoucích, ale spíše se záchranou osob propadnutých pod led. Nezřídka je možné spatřit turisty na běžkách či pěší, jak se procházejí se po některé ze zamrzlých hladin našich okolních jezer.

Samotná záchrana tonoucího je proveditelná i bez zmíněné záchranné vesty. Ta ale výrazně zvyšuje bezpečnost zásahu, jak pro tonoucího se, tak pro zachránce.

Další novinkou, která sice není pro přímé použití u událostí, ale zajišťuje akceschopnost jednotky udržováním akumulátorů zásahových automobilů, je konzervační zdroj autobaterií.

Zdroj bude udržovat všechny akumulátory hlavních zásahových automobilů (RZA Nissan, CAS20 Tatra Terrno, CAS24 Tatra 815, AZ30 IFA) v nabitěm stavu a nebude hrozit, že by vozidlo bylo při potřebě výjezdu vybité. V automobilech je spousta elektroniky (radiostanice vozidlové, radiostanice ruční, svítilny, ...) která odebírá proud i když je vozidlo vypnuto. Doposud byla situace řešena odpojováním baterií a jejich dobíje-

ním. Nyní odpadne prodleva zapínání autobaterií a případný pokles jejich kapacity bude ihned indikován a baterie budou automaticky dobíjeny.

Tímto městu a jeho zastupitelům děkujeme a jsme velmi rádi za jejich přístup a pochopení pro potřeby zabezpečení bezpečnosti místních obyvatel a návštěvníků.

HASIČSKÝ BÁL

Dovolte nám také na závěr poděkovat všem návštěvníkům a sponzorům letošního hasičského bálu. Účast byla více než vysoká a již několik dnů předem byly lístky zamluveny a vyprodány. Hudební část měla na starosti známá kapela Compact a sponzory tomboly, kteří se bohužel nevejdou vypsát na tyto řádky, najdete u fotogalerie z bálu, které jsou na našich stránkách. Všem mnohokrát děkujeme a těšíme se zase za rok.

Zpravodaj: Filip Brož

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení čtenáři,

9. dubna 2012 byla definitivně ukončena zimní sezóna 2011/2012 na Šumavě a záchranáři Horská služba Šumava mohou zhodnotit svoji činnost v této sezóně. Během letošní zimy byly velice dobré sněhové podmínky ve všech sportovních zimních střediscích, ale bohužel rozsáhlá mediální kampaň v souvislosti s mrazivým počasím poznamenala návštěvnost široké sportovní veřejnosti v českých horách. Mediální kampaň typu: „Na hory v žádném případě nejezděte, protože zmrznete...“ odradila velkou část návštěvníků zimních sportů, i když v tomto „mrazivém“ období byly nejlepší lyžařské podmínky celé zimní sezóny.

Celkem na Šumavě zasahovala Horská služba během této zimy u 650 úrazů a počet ošetřených úrazů byl zhruba srovnatelný, jako v letech minulých. Bohužel bylo ošetřeno více těžkých úrazů u malých lyžařů, které musel transportovat vrtulník Letecké záchranné služby k dalšímu ošetření na odborné pracoviště Fakultních nemocnic. Úrazy malých lyžařů jsou vždy komplikované a vyžadují kvalitní ošetření od odborného lékaře a následnou specializovanou péči v nemocničním zařízení. Záchranáři se u úrazů malých lyžařů snaží zajistit nejen maximální péči během prvotního ošetření, ale zároveň zajistit šetrný transport vrtulníkem na odborné pracoviště.

Koncem měsíce března byl plánován pro lavinové preventisty a psody Horské služby ČR pravidelný lavinový kurz, který se konal 19. až 23. března na Luční boudě v Krkonoších. Tento pravidelný lavinový kurz je zaměřen na procvičení standardních postupů při lavinové nehodě, práci psodova na laviništi, záchranu a vyproštění osob ze sněhu a především je směřován na získání a předání zkušeností kolegů z jednotlivých oblastí v lavinové problematice. Letošní zima byla bohatá na

sněhové srážky a sesuvy sněhové pokrývky hrozily i v nelavinových oblastech. Záchranáři horské služby musí být v každém případě schopni poskytnout adekvátní odbornou a rychlou pomoc při lavinové nehodě. Tento pravidelný výcvik prověřuje schopnosti, odborné znalosti a dovednosti všech záchranářů.

Uctěním památky záchranářů Jana Messnera a Štefana Spusty, kteří zahynuli v roce 1975 při záchranné akci na úbočí Sněžky, bylo odstartováno dvoudenní měření sil na Mezinárodních závodech Horských služeb, které se konalo ve Špindlerově Mlýně ve dnech 28. až 31. března 2012. Připravenost záchranářů byla prověřena jak v technických disciplínách, tak v ošetřování pacientů. Fyzická etapa dvoučlenných hlídek v délce

Krkonoše - start fyzické etapy

Krkonoše - hlídky ze Šumavy v cíli časovky

Krkonoše - ošetření zraněného

24 kilometrů s převýšením 1700 m prověří fyzickou zdatnost jednotlivých záchranářů. Po náročné fyzické etapě následují technické disciplíny, obří slalom dvojic a jízda se svozným prostředkem. Poslední etapou závodu je ošetření a transport zraněného pod přísným dohledem a hodnocením členů lékařské komise HS ČR. Celkem se XXXV. ročníku Memoriálu Jana Messnera a Štefana Spusty zúčastnilo 27 hlídek z České republiky, Polska a Slovenska. Naši oblast reprezentovali celkem tři hlídky ve složení: Martin Kocum – Tomáš Lučan, Ladislav Vybíral – Ondřej Kocum a Václav Cypro – Jaromír Forst. Dvojice Martin Kocum a Tomáš Lučan obsadila v terénní etapě celkově 4. místo. Další členové naší výpravy Ladislav Vybíral a Ondřej Kocum obsadili 9. místo a 26. místo v celkovém hodnocení obsadila hlídka Václav Cypro a Jaromír Forst. Naši chlapi se dokázali na tento fyzicky a technicky náročný závod dobře připravit a reprezentovali Šumavu opravdu na jedničku. Šumava si sice odvezla domů jen „bramborovou“ medaili, ale naši kluci dokázali v tomto závodě porazit mnohem mladší závodníky a za tento opravdu kvalitní sportovní výkon, jim patří velké poděkování.

Michal Jandůra

Krkonoše - obří slalom dvojic

Jak je to s návštěvností Železnorudska a Šumavy vůbec

Diskuse o tom, jestli návštěvnost Šumavy stoupá nebo klesá, je předmětem mnoha rozhovorů. V novinách i u piva. Naším čtenářům nyní nabízíme několik pohledů na to, jak je to s návštěvností Šumavy. Pokud návštěvnost klesá, o čemž jsou dnes přesvědčeni mnozí, nese na tom prý hlavní vinu ekonomická krize. Jak potom ale vysvětlíme, že návštěvnost české klientely v Alpách má stále stoupající tendenci? Alpská střediska dnes nabízejí služby speciálně pro české turisty, najdeme tu nápisy v češtině, vznikají tu české penziony a hotely. Čeština je u lanovek slyšet tak často jako holandština. Je tohle projevem ekonomické krize?

Dobří holubi se vracejí

Redakce Železnorudského zpravodaje se domnívá, že k odlivu klientely ze Šumavy směrem do Alp určitě došlo. Jsme ale zároveň přesvědčeni, že Šumava je stále pro českou klientelu atraktivní. Lidé prostě mají zaoblené kopce Šumavy rádi. Špičák nebo Velký Javor jsou v Česku stále pojmy pro dobré lyžování i dobrou letní turistiku. To, jestli se na návštěvnosti Šumavy podepisuje stále větší rozloha suchých lesů a celostátní nebo dokonce mezinárodní boj o zavedení nepřístupné divočiny na velké části tohoto pohoří, je sporné. Dokud Šumava nebude opatřena zákazy vstupu za každou obcí, turisté sem jezdit budou. Samozřejmě, lidé přijíždějí z oblasti suchých lesů otřeseni, jak nedávno telefonovali do redakce běžkaři, kteří to zvládli z Nových Hutí na Kvildu a zpět. Necháпали, jaký je experiment s přírodou tu probíhá. Samozřejmě, jsou tu i spící vesničky, které jakoby nezvládly přechod z 19. do 21. století. Železná Ruda ale mezi ně zcela jistě nepatří. K čemu určitě došlo, to je změna skladby turistů. Turisté z měst jezdí na kratší pobyty, a to i do Alp. Pobyt se zkrátil na tři až čtyřdenní (prodloužené vikendy). Ubýlo lyžařů, ale přibýlo cykloturistů. „Chystám se na Šumavu s jízdním kolem,“ to je věta, kterou zaslechnete v Praze či Ostravě. O Šumavě jsem vedl rozhovory s lidmi na aplských lanovkách. Chystají se sem. Přibývá i těch turistů, kteří během svého pobytu odmítají zůstat na místě. Chtějí prostě projet celou Šumavu a vidět všechno. Jak zjistila členka redakce Pavlína Šebestová, majitelka Ski penzionu na Špičáku Monika Pospíšilová, majitelka penzionu Greiner na Špičáku Libuše Greinerová nebo majitel špičáckého hotelu Kolibřík Zdeněk Furst se shodně domnívají, že turistů na Železnorudsku neubýlo. Je jich možná méně v restauracích. V penzionech a hotelích nechtějí být vázání dobami, kdy se podává jídlo, takže raději volí penziony s kuchynkami. Dále využívají bonusů a slev v okolních službách (pokud je má penzion vyjednané). Ale hodně turistů, kteří sem jezdí, využívá apartmánových soukromých bytů. Prostě dobří holubi se vracejí, což je určitě pozitivní.

-rh-

Václav Janouš v MFD ze 7.3.2012: Na Šumavě ubývá turistů. Mízí s nimi i miliardy korun

Fotografie z Debrniku je jednou z odpovědí k tématu návštěvnosti
foto zaslal redakci Jiří Štekl

V roce 2006 navštívilo národní park milión lidí. Od té doby zájem turistů každoročně klesá. Obce tím přichází o velké peníze. K tomu se uskutečnila konference v Modravě s renomovanými ekonomy.

Šumavské obce trápí zásadní problém - už několik let klesá návštěvnost národního parku. Za posledních pět let ubýla podle odhadů pětina turistů a každoročně tak kleslo množství peněz, které lidé za dovolenou a vše s ní spojené na Šumavě utratí. Experti vyčíslili každoroční ztráty na stamilióny korun. Na vině je ekonomická krize, nedostatečné vyžití po celý rok i dohady okolo budoucnosti Národního parku Šumava. Ještě před pár lety navštívilo Šumavu ročně okolo milionu lidí. Doby, kdy návštěvnost rostla, jsou však pryč. Od začátku roku 2007 turistů pozvolna ubývá, v průměru o desetitisíce ročně. „Je nejvyšší čas nechat si zpracovat sociologickou studii, co je příčinou a jak situaci řešit. Návštěvnost klesá sice pozvolna o tři až čtyři procenta, ale za posledních pět let je to zhruba o 20 procent,“ řekl po konferenci o budoucnosti Šumavy na Modravě ředitel správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava Jan Stráský.

Turistický ruch je přitom vedle práce v lese víceméně jedinou obživou místních obyvatel. Klesající příjmy z podnikání proto počítala většina podnikatelů – majitelé penzionů, restaurací i třeba občerstvení. Exguvernér České národní banky Zdeněk Tůma včera přednesl, o kolik peněz region za loňský rok kvůli poklesu turistů oproti roku 2006 přišel. Sumy jsou to astronomické: za rok 2011 lidé za výlety a dovolenou na Šumavě utratili podle Tůmy 4,9 miliardy korun. V porovnání s rokem 2006 je to pokles o 1,8 miliardy. „Je to součet za všechny položky včetně dopravy, jídla, ubytování a všeho, co lidé v souvislosti se Šumavou utratí,“ vysvětluje Tůma. Šumava podle něj má ekonomickou sílu tento propad zastavit a zvrátit. Musí však začít pracovat například na tom, jak turisty společnými silami přilákat.

„Obrovské rozdíly jsou v jednotlivých obcích i jednotlivých měsících,“ hodnotil Tůma. Obce se podle renomovaných ekonomů musí soustředit hlavně na zatraktivnění nabídky v měsících, které jsou hluché. Tedy na dobu, kdy je na Šumavě nevlidno a přijede minimum lidí. Jde například o jaro, kdy je ještě brzy na cyklovýlet, nebo naopak na podzim, kdy ještě není sníh na lyžování.

„Když prší, tak tu víceméně není co dělat. Chtělo by to pro turisty vybudovat třeba multikulturní či sportovní centrum, jaké má Modrava, aby lidé věděli, že má smysl sem jet i při horším počasí. Na podzim máme obsazeno zhruba třetinu penzionu, někdy ani to ne,“ popsal jeden z provozovatelů ubytování s třicítkou lůžek Jan Rychtář.

Některé obce se nyní snaží bránit odlivu turistů tím, že chystají různá kulturní střediska jako třeba Kvilda. Uprostřed obce vedle kostela vyrůstá česko-bavorské centrum umění, které se otevře na jaře a nabídne tvorbu nejrozumnějších umělců i žánrů – od fotografií přes výtvarníky až po řezbáře. „Věříme, že tím přilákáme další turisty. Podobné zařízení je na bavorské straně až u Chebu,“ řekl starosta Kvildy Václav Vostradovský. Podle ekonomů se na odlivu turistů podepisují i spory lesníků, obcí, ochránců a ekologických aktivistů. Ty trvají víceméně od založení parku, tedy 20 let. „A ani chystaný zákon je nevyřeší. Třeba Národní park Bavorský les zákon nemá a dohady tam takové nejsou,“ porovnal spoluzakladatel šumavského parku a bývalý viceprezident světové unie pro ochranu přírody František Urban. Starostové ani nečekají, že by se situace změnila ze dne na den a zákon uklidnil rozjité vášně.

„Zákon je pod takovým tlakem různých skupin, že pochybuji, že vůbec něco vyřeší,“ odhadl starosta Modravy Antonín Schubert.

Jan Novotný v MFD ze 16.3.2012: Bavorská Ruda je idylická vesnička. Rozhovor se starostou Bavorské Rudy Thomasem Müllerem

Obě části údolí musí zápasit s výkyvy turistického ruchu, který je tady hlavním zdrojem příjmů obyvatel. Blízké Alpy už dávno nelákají jen Němce, ale i Čechy, a obě Rudy za to drazé platí. Přesto ta bavorská zvládá situaci lépe. Kde hledat příčinu? Starostové české Železné i ně-

Jak je to s návštěvností Železnorudska a Šumavy vůbec

Pokračování ze strany 12

mecké Bavorské Železné Rudy se víceméně shodují, že hlavním rozdílem je i v roce 2012 německý smysl pro pořádek. Od toho se odvíjí všechno ostatní: atraktivita místa, kvalita nemovitostí či lepší infrastruktura. I když se Železná Ruda snaží sebevíc nalákat investory a konečně vylepšit svou pověst, to nejtěžší, co bude třeba změnit, je podle starosty Michala Šnebergera především myšlení lidí. Jeho kolega zpoza hranice, starosta Bavorské Rudy Thomas Müller, vypočítává v rozhovoru pro MF DNES přednosti své obce, které lze jen těžko zpochybnit. „Lepší infrastruktura, dobře udržované domy, hotely s rodinnou tradicí nebo možnost využít zdarma pro hotelové hosty autobusovou přepravu po celém Bavorském lese. A hlavně žádná kasina, vietnamské obchody nebo nevěstince,“ naráží Müller na těžko smazatelné stigma českého souseda. Dobrým důkazem o vzrůstající prosperitě Bavorské Rudy jsou čeští hoteliéři, kteří se v posledních letech v obci pod Javorem usazují ve stále větším počtu. „Za hranicemi hledají idylickou šumavskou vesničku,“ říká starosta Müller.

Proč si myslíte, že přišli podnikat zrovna do Bavorské Rudy? Mohli by přece zůstat v Železném Rudě nebo v dalších městech na české straně hranice, kde jsou životní náklady nižší.

Nemovitosti tady bývají v lepším stavu než ty na české straně hranice. Jsou také levnější než třeba v Železném Rudě. Dalším důvodem je atraktivita místa. V okolí Bavorské Rudy je Javor, Bavorský les, Šumava. Přes vysoký turistický ruch je stále vnímána v očích Čechů jako malá, idylická vesnička.

Celé údolí, kde obě obce leží, bojuje o turisty. Přitom mnoho hotelů a penzionů v Bavorské Rudě zůstává prázdných nebo figurují v nabídkách realitních kanceláří. Proč se tady turistika nevyvíjí tak dobře?

Počet prázdných nemovitostí v Bavorské Rudě nyní klesá do zvladatelných čísel. Mnoho hotelů, penzionů i soukromých domů koupili v posledních letech noví majitelé, kteří často vložili velké úsilí do jejich renovace. Turistický ruch v Bavorské Rudě proto postupně posiluje a očekáváme, že i letošní rok bude pro nás úspěšný.

Mnoho Čechů investuje do nových nebo rekonstruovaných soukromých apartmánů v Bavorské Rudě. Je to hlavně kvůli blízkosti Javoru?

Javor je v případě soukromých bytů pro Čechy jednoznačně rozhodujícím faktorem. Obrazně řečeno - je to král Bavorského lesa. Také u bytů se přidávají další důvody jako je nižší cena nebo lepší stav. Bavorská Ruda je pro nové majitele bytů atraktivní rovněž kompaktním vzhledem celé obce.

Otištěno a kráceno se souhlasem vedení plzeňské redakce MF Dnes.

Táňa Králová v týdeníku Euro: Proč agroturistika v českém podání není ani s miliardovými dotacemi totéž, co ubytování na statcích v Bavorsku

Vždycky tam bydlely krávy, nyní v bývalém chlévě nocují hosté. Peníze místo mléka přináší agroturistika. S ubytováním začínali mladí manželé Moulisovi na své ekologické farmě v Milínově na jižním Plzeňsku opatrně. Nejprve přeměnili část opuštěného kravína na stylovou sednici a dvě ložnice pro jednu rodinu s dětmi. Po pěti letech přidali pokoje pro další dvě rodiny, celkem mohou nabídnout dvacet lůžek. Premiéru mělo rozšířené ubytování o loňských prázdninách. I bez propagace byla úspěšná. Moulisovi rozhodně nelitují, že agroturistiku rozvíjeli postupně, jak to viděli u sedláků v Německu a Rakousku. Nepustili se do megalomanského projektu, na kterém pohořela řada českých ubytovatelů. Úspěch v agroturistice, která má farmářům doplňovat příjmy ze zemědělství, totiž nezajistí ani nejtěšnější dotace. Jde v něm hodně o lidi a tradici.

Dotace plán nenaplní

Přes 1,7 miliardy korun za poslední čtyři roky – takovou porci dotací vydal na podporu venkovského cestovního ruchu Program rozvoje venkova, který má v režii ministerstvo zemědělství. Touto cestou posílá evropské a okrajově české peníze na zřizování ubytovacích kapacit a doprovodných aktivit v obcích do dvou tisíc obyvatel. Další peníze jdou

prostřednictvím takzvaných místních akčních skupin a také z regionálních operačních programů, o jejichž využití se rozhoduje v krajích. Z evropských peněz se agroturistika dotovala už před vstupem Česka do unie. Zájem o dotace je obrovský. Při loňském kole se o podporu z venkovského programu hlásilo 410 zájemců, kteří požadovali bezmála jednu a půl miliardy korun. Sítem prošlo 86 žadatelů, na projekty mají slíbeno více než 380 milionů, většina z toho jde na ubytování. Efekt vynaložených peněz přitom zůstává hluboko za očekáváním. Zdaleka se nenaplní cíle, které ministerstvo v programu na léta 2007 až 2013 stanovilo a celkově na ně vyčlenilo zhruba 3,6 miliardy korun. Většina podpor – téměř dvě třetiny – jde na projekty předkládané zemědělci. Zbytek finančních prostředků vyčerpají ostatní podnikatelé. Do programu se mohou hlásit, jen pokud začínají nebo mají historii kratší než dva roky.

Nové postele a většinou prázdné

Přilákat návštěvníky a zvýšit odbyt místních služeb, to je hlavní cíl cestovního ruchu, který však podpora složená ze tří čtvrtin z evropských peněz a ze čtvrtiny z českého rozpočtu nezajišťuje. Konstatuje to zpráva, kterou si ministerstvo zemědělství nechalo jako střednědobé hodnocení programu externě vypracovat. Po tříleté existenci podpůrného programu se plánovaný nárůst počtu turistů podařilo splnit na pouhých 5,5 procenta. Dotované investice do ubytování přivedly necelých třináct tisíc dodatečných turistů. Ministerstvo přitom počítalo s tím, že během sedmiletého období jich má být tři sta tisíc. To se ukazuje jako nereálné. Velkým zklamáním musí být pro ministerské plánovače i obsazenost nově vytvořených lůžek. „Jejich využití dosahuje úrovně 2,5 procenta,“ vyčísľuje hodnotící zpráva. Ani náhodou se ministerstvo zemědělství netrefí do cíle, aby díky podpoře venkovského cestovního ruchu vzniklo nových osm tisíc pracovních míst. Ke konci roku 2009 jich příjemci dotací vytvořili pouze 74. Plán se tím plní ani ne z jednoho procenta, hodnotí zpráva, která není veřejně přístupná, týdeník Euro ji má ale k dispozici.

Za vším hledej krizi?

Fiasko v efektu podpory přičítají autoři střednědobé hodnotící zprávy ekonomické krizi, která zasáhla cestovní ruch. Slabinu vidí také v tom, že program nehledí na turistickou atraktivitu venkovských oblastí a posílá dotace i tam, kde není poptávka po ubytování. Problém je ale složitější.

„Chybí tu přirozená struktura malých rodinných farem,“ konstatuje autorka analýzy Gabriela Thöndlová. Uvádí, že v Bavorsku poskytuje ubytování přes sedm tisíc zemědělských usedlostí, což zajišťuje pracovní místo pro deset tisíc lidí. „Dvě třetiny celkového obrátu v agroturistice zůstávají v regionu,“ vyčísľuje Thöndlová. Agroturistika se v Německu rozvíjí od poloviny minulého století, posledních dvacet let za intenzivnější podpory Evropské unie. Tento náskok nemůže Česká republika po komunistické likvidaci tradičních selských rodin a s nebyvalou oblibou v chataření a chalupaření lehce smazat. Ve stylu velkoplošného zemědělství, které tady převládá, se rozvíjí i velkokapacitní agroturistika. To znamená hodně lůžek a místo příjetí v rodině anonymní prostředí. Hosté většinou nepoznají majitele, maximálně potkají personál. Jde o pravé agroturistice vzdálenou komerci.

Turisté chtějí příběhy a zážitky

Čeští farmáři jsou velmi nápadití co do nabídky aktivit pro hosty, ukazuje také analýza. Dotace ovšem putují hlavně na ubytování. Velkým mýtem je, že lidé by chtěli na statku pomáhat a ještě za to platit. Mnohdy vyhledávají farmy kvůli koním. „Nabídka je poměrně pestrá, přestože počet farem je nízký. V porovnání s Bavorskem je tu vysoký podíl ekofarem, které jsou často aktivnější nejen v ekologické oblasti, ale i kulturních a osvětových akcích pro hosty i další návštěvníky,“ uvádí autorka studie. Její slova pasují na farmu Moulisových. Majitelům je jasné, že nestačí nabízet jenom pokoje, ale i příběhy a zážitky.

Otištěno se souhlasem hlavního editora týdeníku Euro.

Pokračování na straně 15

Žijí mezi námi – Jana Pospíšilová

Řekne-li se Jana Pospíšilová, okamžitě si před očima naskočí obrázek ženy, kterou posledních pět let všichni vidáme za pultem lékárny U sněžného orla. Je ochotná a vždy dobře poradí. K její nezaměnitelné image patří vkusné obroučky brýlí. Narodila se před 56 lety v Železné Rudě a stejný počet let tady také žije. V Železné Rudě se cítí být opravdu doma. Svoje hluboké sepětí s naším městečkem pojala paní Jana především jako milou vzpomínku na svoje prarodiče, babičku Hanu Greinerovou a dědečka Aloise Greinera, jakož i na svoje rodiče a další příbuzné. Mnozí z nich už bohužel nežijí. Zanechali však v jejím srdci nesmazatelnou stopu, jež nikdy nezmizí. V Železné Rudě se totiž narodili už rodiče jejího dědy. I on sám zde přišel na svět a prožil tu dlouhá léta. Pravým a nefalšovaným zdejším rodákem je rovněž manžel paní Jany, sedmapadesátiletý Milan Pospíšil, jemuž nikdo odmalička neřekne jinak než Míša.

Životní osudy prarodičů Greinerových

Babička Jany Pospíšilové se do Rudy dostala v roce 1927 z rodné Sušice. V hotelu Belvédér se seznámila s jejím dědečkem, který tam tou dobou dělal výčepního. Dědeček pocházel z dvanácti dětí, z německé povoznické rodiny na malé zemědělské usedlosti, přičemž přáním jeho rodičů bylo, aby se oženil někde na statek. To se však nestalo, neboť u Janina dědečka zvítězila láska nad rozumem. Prostě se s babičkou do sebe zakoukali a v roce 1929 se vzali. Pak se jim narodila dcera, Janina maminka Helena. Mladá rodina na nějaký čas odešla za prací a výdělkem do Karlových Varů. Od roku 1935 ale Janini prarodiče opět pobývali v Železné Rudě. Oba pracovali jako obsluhující personál po hotelích, např. na Grádlu. V té době už měla babička tři děti. Potom přišla válka. Období, na něž babička paní Pospíšilové později vzpomínala velmi nerada a nikdy o něm mnoho nemluvila. V Rudě totiž zůstala prakticky jen sama s dětmi, jelikož všichni ostatní v produktivním věku museli do války. Čechů zde zbylo asi pět, ostatní byli Němci. V roce 1943 přišla babička o jedno ze svých dětí. Kromě této bolestné události neváhala koncem války podstoupit strastiplnou cestu na Moravu za svým mužem. Jako zázrakem dostala povolení k cestě za cenu toho, že tam musela cestovat přes celé Německo. Krátké setkání se opravdu vyplatilo, poněvadž z něj vzešel její nejmladší syn Miroslav Greiner, narozený roku 1945. Děda se z války naštěstí navrátil, ovšem následovalo další těžké období odsunu Němců. Všichni dědovi sourozenci, po jejichž obydlech na Železnorudsku dnes už není ani stopa, odešli pryč. Pouze jemu bylo umožněno zůstat, avšak jednoduché to nebylo a atmosféra byla tísnivá. Syn Greinerových Richard odešel na vojnu. Pohledný mladík se bohužel již z vojny domů nikdy nevrátil, v roce 1955 zemřel.

Jana Pospíšilová

Příliš krátký životní příběh rodičů Jaklových

Maminka Jany Pospíšilové Helena se za jejího tatínka provdala v roce 1951. Oldřich Jakl do Železné Rudy přišel jako první nájemce chaty na Černém jezeře. Právě tam se spolu mladý pár seznámil. V roce 1954 se jim narodil syn Jiří, o dva roky později spatřila světlo tohoto světa paní Jana. Sourozencům však osud nedopřál prožívat bezstarostné dětství po boku svých rodičů příliš dlouho. Maminka jim zemřela v roce 1965 a na to konto o tři roky později i tatínek. Dětem tak zbyli jen dědeček s babičkou. Ti neváhali a okamžitě vzali svoje vnoučata k sobě a postarali se o jejich výchovu. Paní Jana je jim za jejich lásku a péči dodnes nesmírně vděčná. „Měla jsem je strašně moc ráda,“ říká. Velmi oceňuje, že oba, tehdy už pomalu v důchodovém věku, byli ochotni se starat o dvě malé děti. Dnes si sama jako matka a babička podle svých slov čím dál tím více uvědomuje, jak to pro její prarodiče muselo být těžké.

V jednom domě s Mírou Greinerem a Karlem Grundem starším

S rodiči

V době, kdy s bratrem Jirkou k babičce s dědou přišli, tam s nimi žil Míra Greiner (o 11 let starší než ona a o 9 než její bratr), ale také Karel Grund starší, další známý železnorudský starousedlík. Do domu přišel ze stejného důvodu jako oni dva. Karlova maminka byla babiččinou sestrou. Naneštěstí umřela, když bylo Karlovi patnáct let. Karlův tatínek ji přežil o pouhé dva týdny. Rodinu tedy tvořili dědeček

s babičkou, jejich syn Míra, Jana, Jirka a Karel. Míru s Karlem paní Jana brala jako další dva bratry, přestože Míra byl vlastně její strýc a Karel bratranec její maminky. „Všechny tři rodiny tady žijí pořád, ačkoliv Míra a Karel už nežijí,“ uzavírá paní Pospíšilová se smutným úsměvem.

Soužití s manželovými rodiči, vlastní rodina a pracovní život

Se svým pozdějším mužem Míšou Pospíšilem se paní Jana znala od dětství. Chodili do stejné školky a školy. Sice se znali, ale tehdy se nijak zvlášť nepřátelili. Až později došlo k tomu, že si ho nějak víc všimla. Také Míša usoudil, že právě Jana je pro něj ta pravá. Dlouho spolu chodili a 21. ledna 1979 měli svatbu. Zmíněné datum si manželé Pospíšilovi nevybrali náhodou. Ten den slavili Janini prarodiče zlatou svatbu, pade-

S babičkou, dědečkem a mladším bratrem Míšou

sát let společného života, kdežto Jana s Míšou právě začínali. Prarodiče paní Jany dnes již nežijí, manželé Pospíšilovi k sobě poutá třiatřicet společně prožitých let. Na začátku svého vztahu váhali, zda na Železnorudsku vůbec zůstanou. Pracovních příležitostí se tu tehdy nabývalo málo a v lékárně volné místo nebylo. Přijali tedy pozvání Míšových rodičů bydlet u nich v domě, což se později ukázalo jako ta nejlepší volba. Jana Pospíšilová hodnotí toto soužití i svého tchána s tchýní po všech stránkách jako naprosto úžasné. Co se práce týče, nastoupili oba manželé nejprve u Sedačkové lanové dráhy Pancíř. Jana jako průvodčí, Míša coby strojník. Na první pracovní místo po svatbě a celé to období moc ráda vzpomíná. Šešla se tam dobrá parta přátel, které tehdy šéfoval Václav Hájek. Na lanovce Jana Pospíšilová pracovala až do narození prvního syna. Potom už se tam nevrátila. Oklikou se v roce 1984 konečně dostala k oboru, který studovala na střední škole, a stala se farmaceutickou asistentkou v lékárně. Po narození nemladšího syna a po mateřské dojížděla paní Jana třináct let za prací do Německa. Poté se zase ocitla v lékárně. Manželé Pospíšilovi mají celkem tři děti: Ondřeje, Elišku a Michala. Nejstarší Ondřej je ženatý, s manželkou Hanou mají Noru a Agátu. Mladší Eliška je svobodná a stejně jako Ondřej už pracuje. Nejmladší Michal ještě studuje elektrotechniku v Plzni.

Trocha historie nikoho nezabije

Z historie Železnorudského zpravodaje – Železnorudský zpravodaj v 80. letech

Představte si, že Železnorudský zpravodaj pravidelně vycházel už v 80. letech minulého století! Také jako měsíčník, který byl místním obyvatelům doručován až do poštovních schránek. Vydávalo jej Městské kulturní středisko v Železně Rudě. Za obsah zodpovídala redakční rada, za tisk Stráž, tiskařské závody n.p., provoz 104 Klatovy. Vydání povolil od 25.1.1984 ONV Klatovy, odbor kultury. Zpravodaj měl pouhé dvě strany, na kterých se to hemžilo články vesměs poplatnými životu v totalitním režimu. Psalo se například o Pohraniční stráž, celníci a plnění socialistických závazků. Nechyběla jubilea, narození dětí, kultura, knihovna, zprávy ze ZŠ a MŠ, jakož i informace o činnosti Lesního závodu, chovatelů, myslivců, různých komisí, Tatraru Železná Ruda a Sokola Špičák. Přes pečlivou cenzuru se na stránky zřídka jako zázrakem podařilo propašovat text, jenž by v pohodě obstál i v dnešní době, například ten o historii myslivosti na Železnorudsku, který dále citujeme. Na archivním snímku z výtisku z května 1984 můžete vidět i tehdejší logo zpravodaje. Železnorudský zpravodaj takto vycházel několik let.

Rok 1945 byl rokem znovuosídlení českého pohraničí a nástupem českého a slovenského lidu k obnovení československého státu. Od této doby až do roku 1947 nebylo celkem o myslivost valného zájmu. Těch několik málo nových osídlenců bylo plně zaměstnáno uspořádáním věcí veřejných, organizováním odsunu Němců, zajišťováním majetku a zaváděním nového československého řádu. Válečnými událostmi byly stavy zvěře značně zdecimované, lesní personál byl zaměstnán přejímáním selských lesů a organizací lesní správy. Myslivosti se bylo možno věnovat jen v rámci lesnických povinností.

Z myslivecké historie

A přece se v této době našlo několik nadšenců, kteří uznali nutnost organizovat i myslivost. Byl to lesní personál Státních lesů v čele s vedoucím polesí Pacolou, kteří položili základ k první organizaci, zvané „Honební společnost Šumava“. K nim se přidal Karel Lacina, krejčí ze Špičáku, a tito iniciátoři shromáždili kolem sebe dalších několik myslivců a získali honitbu ve výměře 1240 ha, vesměs jen v okolí Železné Rudy. Ve výboru pracovali z dosud žijících našich spoluobčanů Josef Maxa a František Babůrek. Jejich práce nebyla lehká, ale obětavostí dosahovali velmi dobrých výsledků. V roce 1960 vznikla však i druhá myslivecká společnost z příslušníků Pohraniční stráže nazvaná „Hraničář“. Ta začala hospodařit na výměře 1033 ha, převážně lesů v hraničním pásmu. Rok 1961 přinesl organizační změny a způsobil pokrok

KVĚTEN 1984

v celé naší myslivosti. Na základě těchto změn došlo ke sloučení obou společností do jednoho Mysliveckého sdružení Železná Ruda – Alžbětín. S nově zvoleným výborem v čele se Stanislavem Kovaříkem se začalo hospodařit podle předem sestaveného plánu a skutečně myslivecky na 2273 hektarech. Velká odborná pomoc při organizaci činnosti nám byla poskytnuta tehdejším ředitelem Lesního závodu v Železně Rudě ing. Leošem Valou. Bylo též započato s agitací o významu myslivosti. Přednášky ve škole pro mládež byly prvním krokem k poznání myslivecké práce. V roce 1961 byla rovněž uspořádána v restauraci Javor myslivecká výstava trofejí, zvířeny a květeny Šumavy, prvá toho druhu na Železnorudsku.

Článek Viléma Nevřaly, otištěný v Železnorudském zpravodaji v únoru 1984, z archivu dodala a materiál připravila LCK

Jak je to s návštěvností Železnorudska a Šumavy vůbec

Dokončení ze strany 13

Hlas z konference o návštěvnosti Šumavy: Reakce na články redaktora Václava Janouše v MfD-7.3.2012

Při přečtení dvou článků pana redaktora Václava Janouše informujících 7.března 2012 v MFD o konferenci Šumavské jaro, uskutečněné v Modravě 6.března 2012, jsem měl dojem, že na konferenci byli dva pánové Václavové Janoušové. Jeden, který jedním článkem poměrně věrně citoval některé aktéry konference (bývalého guvernéra ČNB Zdeňka Tůmu, viceprezidenta IUCN Františka Urbana, ředitele NP a CHKO Šumava Jana Stráského, starostu Modravy Antonína Schuberta a další starosty a podnikatele) a druhý redaktor, který jiným článkem konferenci komentoval formou „rozšafného taťky“, který umravňuje obě strany šumavského sporu. Je smutné, že právě ten druhý pan redaktor byl celou dobu u historie problémů na Šumavě a velice dobře ví, že kompenzace za škody, které vznikají při hospodaření v lesích, které jsou majetkem obcí na území NP Šumava, již dlouhé roky neodpovídají skutečnosti. Stejný pan redaktor ví, že s těmito obcemi (na konferenci to bylo zdůrazněno) ze strany kompetentních orgánů již několik let vážně komunikace a na některé dopisy ani nedostávají odpověď. A radit těmto obcím, že řešení mohou přeci řešit soudně, je již provokací. Provokací je i další jeho tvrzení, že podnikatelé musí pochopit, že bez národního parku

by neměli penziony, hotely, restaurace a sjezdovky. Závěrečným tvrzením, „pokud všichni budou pouze velkohubě tvrdit, jak se chtějí domluvit, ale u jednacího stolu pak budou dělat věci natruc, tak se nic nemění“, musel našnupnout obě strany letitých šumavských sporů.

Šumava byla vždycky navštěvovanou oblastí a to dlouho předtím, než vznikl národní park. Jde o to, zda po kůrovcovém experimentu, který ji připravil do této doby o téměř 3 milióny stromů (a kůrovec ještě neskončil), nedojde k dalšímu poklesu návštěvnosti. A pokud ano, měl by za to někdo nést politickou odpovědnost. I o tom se na konferenci hovořilo – ale to uniklo oběma pánům redaktorům.

František Nykles, účastník konference

Luzenské údolí směrem od Březniku

Naši podnikatelé a služby

V centru Železné Rudy byla otevřena nová lékárna

Místa, kde byla v Železné Rudě lékárna, se v posledních desetiletích měnila. Ale vždycky tu lékárna byla, jedna dokonce se dvěma dveřmi za sebou. V šedesátých letech byla například v centru města, blízko dnešního obchodu Železářství – Elektro Zika. V poslední době jsme byli dokonce svědky pokusu otevřít tu postupně dvě tzv. zelené lékárny. V místě té druhé je dnes lékárna DrMax. Shrňme-li, dnes jsou v našem městě lékárny tři. Lékárna U sněžného orla v ulici Špičácká 228 (při výjezdu ze Železné Rudy na Špičák), dále nová lékárna Pharmaland v Alžbětíně 22 vedle Oli Optik a konečně zbrusu nová lékárna DrMax naproti kostelu, přezdívaná lékárna první volby. Tato lékárna byla slavnostně otevřena 1.2.2012. Jedná se o klasickou lékárnu, kde si lidé mohou koupit volně prodejná léčiva, potravinové doplňky a samozřejmě, a to je asi to nejdůležitější, lékárna vydává i léky na recept. Nabídka je tedy široká, co není na skladu, snaží se personál lékárny objednat do druhého dne. „Naším cílem je lékárnu DrMax udržet a stabilně nabízet portfolio produktů, které obyvatelstvo Železné Rudy a blízkého okolí bude vyžadovat. Základní produkty tu máme a dále se seznamujeme s potřebami obyvatel zde a blízkého okolí a doplňujeme sortiment. Veškeré zboží, pokud je skladem u našich distributorů, jsme schopni do druhého dne mít skladem i my,“ řekl pro Železnorudský zpravodaj vedoucí lékárník Martin Brychta.

Expanze společnosti Česká lékárna a.s.

Lékárna DrMax není jediná svého druhu. Lze ji najít třeba v Klatovech nebo jinde po republice. „Lékárny DrMax patří do velké sítě lékáren, které v současné době najdete snad

v každém větším městě,“ vysvětluje Martin Brychta. Majitelem všech lékáren DrMax je česká společnost Česká lékárna a.s. „Tato společnost se nerozhodla otevřít lékárnu v Železné Rudě jako primární cíl, ale došlo k tomu, že Česká lékárna a.s. koupila akciovou společnost Klatovské zdraví a.s.,“ řekl dále Martin Brychta. „Právě tato společnost provozovala lékárnu na tomto místě dříve, prvně jako klasickou lékárnu, následně jako lékárnu zelenou, protože nemohla sehnat pracovní sílu požadované kvalifikace, tedy vystudovaného farmaceuta s vysokou školou. Otevřít lékárnu v Železné Rudě proto vznikl jako sekundární cíl po koupi společnosti Klatovské zdraví a.s.“ Česká lékárna a.s. je poměrně velkým subjektem. Ve vnitřní struktuře je Česká republika rozdělena na dva regiony, Čechy a Morava. Pro každou oblast existuje akviziční ředitel, který je zodpovědný za expanzi sítě lékáren DrMax do nových míst. Tomuto řediteli dále zodpovídají regionální ředitelé, kteří mají na starost jednotlivé lékárny. Takových regionů je devět. Z těchto míst došlo pak k rozhodnutí, že se otevře lékárna i v Železné Rudě.

Klientská karta

Obavy, že léky budou u DrMaxe vyšší než u konkurence, Martin Brychta rozptýluje. „Cenová politika v síti DrMax je řízena centrálně, co se týká cen léčiv na recept. Hlavní léčiva mají proto centrálně nastavený doplatek, a proto v Klatovech bude stejný jako v Železné Rudě nebo v Praze či v Ostravě. Bude stejný mezi lékárnami, avšak oproti lékárně, která není součástí řetězce DrMax, se významně liší, protože naše síť lékáren se snaží držet co nejnižší doplatky. Samotná lékárna se pak rozhoduje při cenotvorbě nehrazených léčiv na recept, volně prodejných léčiv a potravinových doplňků.“ Od 1. 3. 2012 vedoucí lékárník Martin Brychta přecenil celý volně prodejný sortiment směrem dolů a úprava cen podle jeho slov probíhá neustále.

Vedoucí lékárník zdůrazňuje důležitost klientské karty. „Důležitým kamarádem v lékárnách DrMax je klientská karta DrMax, kterou každému pacientovi či zákazníkovi v lékárně zařídíme na počkání. Tato kartička má mnoho výhod. Společnost Česká lékárna a.s. rozšiřuje nabídku produktů volně prodejných léčiv, které se zákaznickou kartou získáte za velmi výhodných podmínek. Od 1. 4. 2012 vrací síť lékáren DrMax 30 Kč za recept, a to snížením doplatků či – pokud je lék bez doplatku – formou bonusu 30 Kč. Z každého nákupu s klientskou kartou DrMax se také peníze, které u nás pacient utratí, přepočítají na body a ty následně může pacient formou slevy uplatnit při dalším nákupu. Nejedná se ovšem o léky na recept, kde přinášíme zvýhodnění formou vrácení 30 Kč na recept či garanci nízkého doplatku.“ Lékárna DrMax připravuje proto každý měsíc akční leták, který si každý zákazník může vyzvednout v lékárně. Na tomto akčním letáku je na čtyřech stranách zvýhodněná nabídka produktů pro daný měsíc. Tyto ceny jsou podle slov lékárníka zaručeny i bez klientské karty.

Tři lékárny v Železné Rudě

Při narážce na to, že Železná Ruda má nyní tři lékárny, odpovídá Martin Brychta takto: „Pohraničí je velmi zvláštní oblast. Já jsem dříve pracoval u hranic s Německem v jiné části naší republiky. Víím, že poptávka ze strany našich sousedů o léky je velmi vysoká. Proto je možné, že tři lékárny tu budou dobře fungovat. Naše lékárna se orientuje na všechny pacienty, jak české, tak německé. I německý zákazník si u nás může zařídit naši kartu a čerpat výhody této karty. Každá lékárna tady v Železné Rudě má svou výhodu, možná svým způsobem i nevýhodu. Jen čas ukáže, která z těchto výhod byla nejlepší a udrží se zde. Je možné, že tu zůstanou všechny tři lékárny, je možné, že jedna či dokonce žádná.“

Kvalitní kosmetika

Dnes jsou lékárny u nás a hlavně na západ od našich hranic běžně zásobeny i kvalitní kosmetikou a drogistickým zbožím. Dostanete tu například i kvalitní zubní pasty. Pro lékárnu DrMax ale nejde v současné době o prioritu. „Řekl bych kulantně, po čem je poptávka, bude i nabídka. Kosmetiku tu určitou máme, avšak enormnímu rozšiřování se svým způsobem bráníme. Medicínská kosmetika, tedy ta, co se objevuje jen v síti lékáren, je dražší a v současné době nejsem přesvědčen, jestli tato oblast je schopna vytvořit dostatečnou poptávku. Momentálně to řešíme objednávkami do druhého dne. Proto znovu opakuji, pokud bude poptávka, bude určitě nabídka. A to se nejedná jen o kosmetiku, ale o každý jednotlivý kus lékárenského zboží. Jsme tu krátce a lékárna DrMax má stabilní obsazení teprve od března. A toto stabilní

Lékárník Martin Brychta za pultem lékárny

Ptákem roku 2012 je tetřev hlušec

7. 2. 2012 v Praze vyhlásila Česká společnost ornitologická (ČSO) ptákem roku 2012 tetřeva hlušce. Podle jejích slov nachází tento charismatický, široce známý ptáč druh, který je součástí lidové kultury i mysliveckých tradic, v současnosti útočiště již jen na Šumavě. Zda bude šumavská populace prosperovat a zda zůstane tetřev i nadále součástí naší přírody, záleží na budoucí podobě Národního parku Šumava, o které budou brzy rozhodovat zákonodárci.

Dlužno dodat, že tetřeva si lidé s protichůdnými názory na ochranu a další podobu Šumavy často berou při svých půtkách doslova jako rukojmí. Ať chceme, nebo ne, prvotní faktem zůstává, že tetřev je prostě stálým, byť kontroverzním obyvatelem naší lokality, kterého nelze opomíjet a který zde s největší pravděpodobností žije déle než my. Tudíž kdo jiný by měl naněvýše brát v potaz fakt, že tetřev v kampani zvítězil, než lidé zde na Šumavě žijící. Tím pádem bychom s informacemi o něm už z principu měli být obeznámeni mnohem více než ti ostatní. Anebo přinejmenším dát tuto možnost dětem školou povinným a dospělým zájemcům z řad milovníků ptactva.

Někteří z nás již tak sami činí. Do nedávno uvedené původní divadelní hry Františka Strnady staršího s názvem Amnestie byla vtipně zakomponována replika návštěvnice Šumavy, která v restauraci odmítla tetřeva na víně s tím, že by tak vzácného ptáka v žádném případě nepozřela. Zdařilou malbu tetřeva hlušce můžete dokonce spatřit přímo na Špičáku. Jedná se o první dům po pravé straně. Penzion Jiřina manželů Zelenkových nezdobí tetřev náhodou. Tak trochu souvisí s lokálním výskytem tetřeva v oblasti Svarohu, kde je v současné době monitorováno 6-8 kusů tohoto hojně diskutovaného ptáka.

Důležitost skutečnosti, že tetřev hlušec je ptákem letošního roku, podtrhuje i to, že v Praze 10 Hostivaři, konkrétně v SEV Toulcův Dvůr, Kubátova 32/1, ve velké přednáškové síni, neváhali 19.3. představit tetřeva jako vítěze a toto představení doplnit promítáním filmu o šumavských lesích s názvem Silva Gabreta. Pokud se i vy chcete o tomto opeření dozvědět více, tj. jak ho poznáte, když se s ním čirou náhodou setkáte, pro koho a kdy u tetřeva platí příslovcečná hluchota, která mu dala jméno, doporučuji webovou stránku ČSO www.birdlife.cz.

Tam se také dozvíte více o zmíněné společnosti a kampani Pták roku. Na webu www.birdlife.cz/tetrev.html se můžete dokonce zapojit do mapování historického výskytu tetřevů, a to vlastními vzpomínkami, vyzpovídáním pamětníků, přepisem rodinných historek nebo dalšími

způsoby. ČSO se totiž pokusí za účasti veřejnosti zmapovat v novém projektu občanské vědy, kdy tetřev přesně zmizel ze kterých oblastí, za jakých okolností a jak na něj vzpomínají pamětníci. Ač je to k nevíře, tetřev byl u nás dříve v mnoha oblastech běžným druhem.

Kontaktovat lze rovněž osobu v tomto směru nadmíru povolnou.

Je jí **Zdeněk Vermouzek**, ředitel ČSO, e-mail: verm@birdlife.cz, mobil: 773 380 285.

V úvahu přichází také **Viktor Paggio**, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, e-mail: v.paggio@veciverejne.cz, mobil: 725009732.

Úryvky z tiskové zprávy ČSO otištěny se svolením ředitele ČSO Zdeňka Vermouzka, komentář: LCK

Několik slov ke sporům o tetřeva: Tetřev jako rukojmí ve sporech vědců

To, že tetřev hlušec je ptákem roku 2012, je jistě chvályhodné. Ten hlavní problém ale vidím v tom, že v současné chvíli existují už nejméně tři aktuální studie o populaci tetřeva na Šumavě a každá z nich vyvozuje jiné závěry a protireči té druhé. První studie pochází od skupiny univerzitních učitelů a lesníků a dospívá k tomu, že populaci tetřeva na Šumavě víc vadí predátoři a suchý les než turisté a lesníci. Druhá studie pochází od univerzitních profesorů z týmu Zdeňka Vermouzka (ředitel České společnosti ornitologické) a Karla Kindlmanna z Přírodovědecké fakulty UK. Ti zpochybňují platnost původní studie, protože prý neuvádí plně citace a opírá se o zdroje, které nelze ověřit. Vermouzkův a Kindlmannův tým naopak tvrdí, že tetřevu nejvíce vadí turisté a lesníci a snaží se doložit, že nejlepší jsou pro tetřeva bezzásahová území, tedy divočina (ta je od samého počátku plánována jako pro turisty prakticky nepřístupná). A konečně existuje třetí studie, která dokazuje, že populace tetřeva je na Šumavě a v Bavorském lese tak rozsáhlá, že nelze mluvit o jejím akutním ohrožení. Jednotlivé populace tetřeva jsou schopné mezi sebou komunikovat. Zatím tvrdili vědci opak. Tuto třetí studii poprvé prezentoval v Bavorsku Jörg Müller z Národního parku Bavorský les a zdůraznil, že jde o jediný celošumavský výzkum tetřeva, který zpracovávalo osmdesát odborníků na základě dat od 570 terénních pracovníků. Průzkum ukázal, že turismus je pro tetřeva stresující faktor a na rozdíl od lesního hospodářství ptákovi zásadně škodí. „Lesní provoz nemá na tetřeva velký vliv,“ zdůraznil Müller. Podle výzkumů je tetřev nejstresovanější v oblasti Trístoličnicku a Velkého Javoru, kde jsou sjezdové areály Hochficht a Arber. V centrální oblasti Šumavy je tetřeva nejvíce. „Tetřev se ponejvíc zdržuje v oblastech mrtvého a starého lesa,“ zdůraznil Müller. Proto budou muset být znovu posouzeny všechny turistické hraniční přechody v této oblasti, včetně léta požadovaného Modrého sloupu u Modravy. Další kritickou oblastí z hlediska tetřeva je oblast Roklanského lesa a Novostudnický revír na české straně. Pokud na české

straně bude schváleno zcelení a rozšíření I.zón podle návrhu Ministerstva životního prostředí, který kopíruje už dohodnutou koncepci tzv. Divokého srdce Evropy bez přístupu turistů, nádeje na přeshraniční turistiku v oblasti Národního parku Šumava bude velmi malá. Některé cesty v NP Bavorský les mají být uzavírány i v tomto roce.

To, že z chráněného tetřeva se stal rukojmí ve sporech vědců, dokazuje i kauza Modrý sloup. V roce 2009 tu byla dočasně otevřena obcházková trasa z Březnicku přes úbočí hory Špičnick a pak po hraničním chodníku na hraniční přechod. Trasu přes Špičnick schválila správa NP a CHKO Šumava v době ministrování zeleného ministra Martina Bursíka a otevřel ji jeho zelený nástupce Ladislav Miko. Nikomu z nich nevadilo, že ornitologové ve své odborné studii z roku 2005 zcela jasně doložili, že z pěti možných variant přístupu na Modrý sloup je varianta „Špičnick“ z hlediska tetřeva nejméně vhodná, protože právě tam se zdržuje klíčová populace. Varianta „Luzenské údolí“ (dnes opět reálná) byla za ministra Bursíka zamítnuta, přestože ornitologové ji neviděli tak zásadně kriticky jako variantu „Špičnick“. Jaké hlasy a jaké studie o populaci tetřeva máme tedy brát vážně? Co je pravda a co je účelová manipulace? Není tetřev hlušec nakonec jen zástěrkou mocenského boje několika skupin odborníků a ve skutečnosti o ptáka ani tak moc nejde? Radovan Holub

Naši podnikatelé a služby

Dokončení ze strany 16

obsazení má určitě zájem nabídnout vše, co obyvatelé Železné Rudy a jeho okolí žádají.“

Lékárna DrMax v Železné Rudě má tři stabilní zaměstnance. Vedoucí lékárník Martin Brychta je zde stabilně od 1. 3. 2012. Od 12. 3. 2012 do lékárny nastoupila nová magistra Jana Šťastná. O zázemí lékárny se stará sanitárka Stanislava Pešlová. Magistři se tu budou pravidelně střídát. „Jsme připraveni vyjít vstříc každému zákazníkovi, který k nám přijde. V síti lékáren DrMax platí etický kodex, jak se chovat k zákazníkovi. Práce lékárníka, to je studium do konce života – a toto krédo nosíme i my zaměstnanci, abychom byli schopni maximálně poradit našim zákazníkům – pacientům,“ uzavírá Martin Brychta.

Lékárna DrMax

Železná Ruda, Klostermannovo nám. 26
340 04 Železná Ruda
tel: +420 376 324 253
e-mail: zelruda@drmax.cz

Lékárna DrMax v Železné Rudě má otevřeno denně od 8,00 do 18,00, a to včetně soboty a neděle. Má uvedenou pauzu od 13,00 do 14,00, ale tu většinou drží jen o víkendech, přes týden je otevřeno i přes tuto pauzu.

Jízda přes louži ukončila zimní sezónu

Třetí březnovou sobotu se ve Ski areálu Špičák konal již 9. ročník tradiční jízdy přes louži, která je právem považována za neoficiální konec každé zimní sezóny. Tentokrát tradiční akce neunikla pozornosti reportérů Prima FTV a Ōčko. Akci svou přítomností podpořil i můj spolužák z MŠ a ZŠ Marcel Maxa. Reprezentant v alpském lyžování na ZOH v Naganu, původem ze Špičáku, dorazil se svou rodinou. Zdá se, že z jeho synů Adama a Davida rostou nadějní lyžaři. Možná k nim časem přibude i nejmladší, teprve půlroční dcera Magdalenska.

Úderem 15,30 závod odstartovali dva testovací jezdci. Na startu se sešlo celkem 21 lyžařů a 16 snowboardistů. Na jejich jízdu louží se těšila více než pultisícovka tleskajících a halasících diváků. Odvážlivci nehradili žádné startovné, avšak na přihlášce museli kromě jména a data narození podpisem stvrdit, že se účastní na vlastní nebezpečí. Pravidla byla jasná – kdo přejede louží až na sněhovou souši, postupuje do dalšího kola. Délka nájezdu se v každém kole postupně snižovala, aby závodníci častěji padali do louže a pořádně se v ní vymáchali. Nejlepší borci se mohli těšit na ceny od společností Gambrinus, Horsefeathers a Hitrádia FM Plus, jejíž moderátor Jiří Poór celý podnik svižně okomentoval.

O parametrech louže se rozhovořil zaměstnanec SA Špičák Jan Chalupský. I on se podílel na její přípravě. Louže letos byla 19 m dlouhá,

3 m široká, na začátku půlmetru a na konci zhruba metr hluboká, s obsahem cca 60 m³ studené vody. Hloubila se a stavěla den předem asi 3 hodiny za vydatného přispění techniky špičácké firmy Zemní práce a autodoprava Petr Pospíšil (o jeho firmě psal Železnorudský zpravodaj v čísle 3/2012). V den konání na přípravě základní plachty a 2–3 vrstev navíc pracovalo celkem 9 lidí od 7,30 do 15 hodin.

Jíždě přes louži maximálně přálo počasí. Účastníci dorazili v barevném, stylovém oblečení. Během svých prvních, obvykle bezchybných jízd ještě stihli zdravít diváky zdviženými klobouky. Bavili je také jízdou s pivem v jedné a kloboukem v druhé ruce nebo jízdou pozadu s obratem vpřed či průběžným zakrýváním očí.

Přes výrazně početnější zastoupení mladých mužů se na stupně vítězů v kategorii Snowboard nakonec probodovala Michaela Ruthová, vedoucí lyžařské školy JPK, která získala stříbro. Zlato již počtvrté obhájil prostě Boban, bronz patří Ondřejovi Morávkovi. V kategorii Lyžaři zvítězil stejně jako vloni Ondřej Zýka zvaný Zky, následován Jakubem Henigem na druhém a Janem Henigem starším na třetím místě.

A je to v louži

Na svůj start se také těšili borci z nové kategorie posledních let, tzv. speciálů. Těch se objevil přímo rekordní počet, taktéž 21. Přestože jejich podobu všichni do poslední chvíle až úzkostlivě tají, už před závodem vyšlo najevo, že směr louže se pošine třeba kanoe, divoký kočárek, záchoď, necky, dvojsnowboard, čtyřlyže, ba i dětská postýlka. Speciálů nakonec odjelo jen několik. Při jejich sjezdu se právě všemi očekávaná záchoďová mísa svému řidiči v polovině trati splašila natolik, že musela zasahovat Horská služba. Z tohoto důvodu byla akce organizátory v 17, 30 předčasně ukončena.

Lucie Charlotte Kopecká

Pozvánka na REJ ČARODĚJNIC

Centrum volného času o.s. ve spolupráci s Mateřskou školou a penzionem Habr pořádají REJ ČARODĚJNIC

Zveme všechny malé i velké čarodějnice, aby s námi prožily čarodějnické rejdní. Těšíme se na nápadité kostýmy a účesy. Se všemi čarodějkami si vyrobíme správné březové koště, abychom mohli absolvovat let speciální čarodějnou dráhou. Nazdobíme si májku, kterou potom slavnostně vztyčíme. A až se trochu setmí, projdeme městem ve slavnostním průvodu s lampióny, které si odpoledne vyrobíme. Nebudou samozřejmě chybět sladké odměny a opékání buřtů. Milí rodiče, neváhejte a přijďte se svými dětmi prožít čarodějnické odpoledne do krásného prostředí na zahradě penzionu Habr. Večer Vám zpříjemní pod stanem od 19,00 oblíbená kapela Míši Grubera.

KDY?

30. dubna od 14,00

KDE?

**na zahradě
u penzionu HABR**

Žijí mezi námi...

Dokončení ze strany 14

Zájmy, záliby a plány do budoucna

Navzdory brzké smrti maminky a tatínka Jana Pospíšilová v životě nezatrpkla. Smrt rodičů ji záhy naučila velké samostatnosti a dala jí schopnost rozhodování o sobě samé a o svém dalším životě. Snaží se být optimistkou, nacházet na světě jen ty hezké věci a ty nepříjemné potlačovat. Před pěti lety se začala hodně věnovat cyklistickým výletům. Podniká aktivní dovolené. Každý rok jezdí za podzimní turistikou do Tater. S manželem tam vždycky najdou nová, zajímavá místa a dělají výšlapy. Tatry ji nabíjejí energií, která jí vydrží po zbytek roku. Vzhledem k tomu, že je paní Jana stále v pracovním procesu, se svými dvěma vnučkami zatím může trávit čas jen sporadicky. O to víc si však užívá každý hezký výlet s nimi. Mimoto funguje jako hlavní organizátorka třídních srazů své železnorudské třídy. Do budoucna ji kvůli jejím předkům láká ještě více než dosud prozkoumat archiv. Od své babičky slyšela, že kořeny rodu Greinerových na Železnorudsku sahají snad až do 16. století. Moc ráda fotografuje, a tak se těší, že bude mít čas seřadit si všechny svoje fotky tak, jak by si přála. Má v nich ukryto velké množství zážitků a cenných vzpomínek.

Lucie Charlotte Kopecká

Léto bude... rozhovor s klimatologem a meteorologem Jiřím Hostýnkem

Počasí bylo a je častým tématem hovorů mezi známými i neznámými. S jejich pomocí se dá docela dobře navazovat hovor s náhodnými spoleceustujícími atd. Všichni to známe. Ale víme dost pro to, aby takový rozhovor nebyl jen plkáním? Posuďte sami. Jiří Hostýnek je vedoucí oddělení meteorologie a klimatologie Českého hydrometeorologického ústavu v Plzni.

Jiří Hostýnek v 5 číslech

51: před tolika lety se narodil

28: tolik let má za sebou od ukončení fyzické geografie a kartografie na Přírodovědné fakultě UK v Praze.

26: tak dlouho má právo používat titul RNDr.; v r. 1986 složil rigorózní zkoušku z oboru klimatologie a meteorologie na PřFUK Praha a nastoupil do ČHMÚ v Plzni, do oddělení režimových informací.

12: od roku 1990 je vedoucím oddělení meteorologie a klimatologie.

4: to je počet sportů, kterým se ve volném čase věnuje - za Atletiku Klatovy závodí v běhu a chůzi; na běžkách se účastní Šumavského maratonu a rekreačně prohání i sjezdové lyže.

4: jsou též univerzity, s nimiž spolupracuje: Technická Univerzita Drážďany, Univerzita Bayreuth, PřFUK Praha, ZČU Plzeň.

Kolik sněhu v letošní zimě napadlo na Šumavě? A jaký objem vody to představuje? A co by znamenalo, kdyby všechen roztál během týdne?

Letošní zima začala poměrně dlouho a první souvislá sněhová pokrývka se vytvořila až od 6. prosince. Podle stanice na Špičáku dosáhla maximální výška sněhové pokrývky v prosinci pouze 57 cm, v lednu 105 cm. Absolutní maximum výšky sněhu letošní zimy 130 cm bylo naměřeno na Špičáku 20. února, kdy byla současně dosažena nejvyšší vodní hodnota obsažená ve sněhu a to 440 mm (440 l/m².) Tání sněhu během týdne v kombinaci případně s deštěm by znamenalo vzestup výšky hladin toků a zcela určitě dosažení povodňových stupňů.

Jak se přepočítává sníh na objem vody? Co všechno umíte ze sněhu vyčíst?

Množství vody ve sněhu se určí na základě měření váhovým sněhoměrem – tedy přístrojem, který se skládá z trubice na nabrání vzorku sněhu – celého profilu a následně zvážení pomocí digitální váhy. Pomocí empiricky odvozeného vzorce se z hmotnosti vzorku přepočte pak vodní hodnota obsažená ve sněhu přímo v milimetrech. Při tání a dešti pak můžeme sečíst vlastně výšku vody ze sněhu a dešťové srážky a stanovit tak množství vody, které oteče z daného povodí.

Který zimní měsíc byl na Šumavě nejsušší a naopak nejbohatší na srážky? A které měsíce jsou z hlediska hydrometeorologů zimní?

Nejdeštivějším měsícem na Šumavě byl prosinec, kdy spadlo na Špičáku 285 mm srážek (210 % normálu), podobně bohatý na srážky byl ale i leden s 273 mm. Relativně sušší byl pak únor se 135 mm. Zimní měsíce jsou standardně prosinec, leden, únor.

Jak je to s vánoční oblevou? Nastává zcela pravidelně, ať je předvánoční období jakékoliv. Jde o něco podobného monzunu?

Vánoční obleva je jev opakující se s velkou pravděpodobností mezi 22. – 26. prosincem, jsou však i případy, kdy se zpozdí nebo se nevyskytne vůbec. O častém výskytu i v minulosti hovoří jasně pranostika Na Adama a Evu čekejte na oblevu, která patří k těm nejlépe se vyplňujícím úslovím. Ve třetí dekádě prosince dochází

skutečně k velmi častému oceánickému, tedy západnímu proudění. Jedná se o západní cyklonální situaci s přílivem velmi vlhkého a teplého vzduchu z Atlantiku. Je to jakási paralela letního medardovského počasí a patří rovněž k tradičním singularitám – tedy pravidelně se opakujícím extrémům v běžném počasí.

Na Šumavě jsou místa nehlubších mrazů u nás, ale výška sněhové pokrývky zdaleka není z našich hor nejvyšší. Jaké to má vysvětlení? Také se říká, že dokud je Javor bílý, je zima. Ale Javor asi nerozhoduje o nástupu jara či léta. Čím je dána délka zimy?

Šumava patří mezi pohoří, kde se pravidelně naměří extrémní mrazy. Je to dáno kombinací několika faktorů – vysoké nadmořské výšky šumavských plání, dostatečně vysokou sněhovou pokrývkou a především konfigurací terénu – tedy výskytu plochých náhorních rovin a údolí uzavřených, například vysokým lesem, tedy tzv. mrazových kotlin. Místa výskytu extrémních mrazů jsou tedy v tomto případě spíše v oblasti Modravy a Kvildy než v členitějším terénu Železnorudské kotliny a Královského hvozdu. Délka zimy každý rok je určována synoptickými situacemi, tedy polohou tlakových výší a níží na konci února a v březnu, které určují charak-

ter a směr proudění vzduchu. Občas samozřejmě nastane březen bohatý na sněhové srážky (pokud je proudění severozápadní až severní), naopak při jižním a jihozápadním proudění dochází k výrazné oblevě, roztátí sněhové pokrývky i v horských polohách a prakticky ke konci zimy, většinou koncem března.

Máte prosím historické údaje? Pamatuji si, že v roce 1988 byl velmi teplý leden, v Železně Rudě se rojili komáři a rašily rostliny. Pak napadlo velké množství sněhu, který leželo do dubna. Letos je to podobné. Stávalo se něco podobného i v dobách, které už nepamatujeme? (Ale máme neochvějný pocit, že zimy byly sněhovější a mrazivější.)

Měření teploty na stanici Špičák není, protože se jedná pouze o srážkoměrnou stanici. Stanice na Hojsově Stráži měří teplotu až od r. 1989, takže předchozí roky nelze teplotně zhodnotit. Co se týká výšky sněhu, tak maximální výška byla na Špičáku naměřena v březnu 1970, a to 250 cm, druhá nejvyšší hodnota 198 cm pak v roce 2006. Zda skutečně zimy byly sněhovější, těžko odpovědět. Spíše se jedná o několikaleté cykly s větší výškou sněhu v zimě (1966–1970, 1978–1988, 2004–2006), které byly střídány zas obdobím s naopak menší výškou sněhové pokrývky. Pochopitelně lidé si pamatují spíše ty extrémní týkající se vysoké sněhové pokrývky než těch běžných zim či zim s nedostatkem sněhu.

Jaké můžeme letos očekávat (na Šumavě) léto? Jak spolehlivé se vám odborníkům jeví lidové pranostiky? Např. na Horažďovicku a Klatovsku byli letos pozorováni čápi již na přelomu února a března (tj. nejméně o dva týdny dříve než praví pranostika). Může to být signál, že bude teplé léto?

Předpověď léta nelze exaktně provést. Existují prognózy krátkodobé (1 - 2 dny), střednědobé (3 - 5 dnů) a dlouhodobé (do 10 dnů), které vycházejí z meteorologických modelů. Charakter léta lze předpovědět obtížně, jistým vodítkem jsou klimatologické modely, jejichž

Léto bude...

Dokončení ze strany 19

výstupem je statistika (stanovení pravděpodobného intervalu) výskytu teplot, srážek apod. Spíše se jedná tedy o podchycení budoucího trendu počasí, nikoliv výpočet přesných hodnot a stavu počasí v určitých dnech. Podle současných modelových výpočtů bude léto teplotně mírně nadprůměrné. To, že přiletěli čápi, ještě nesignalizuje jistotu zaručené teplého léta, spíše možná pro ně příhodné podmínky na jaře. Pranostiky se váží obvykle na opakující se významné jevy a odchylky v průměrném počasí daného měsíce, tzv. singularity, například „ledové muže“ počátkem května. Každopádně splnění jedné pranostiky není zárukou správné předpovědi počasí na měsíce dopředu.

Kde na Šumavě jsou vaše měřicí stanice? Všechny měří stejné veličiny, nebo máte nějaké specializované? A proč?

Meteorologické stanice na Šumavě jsou různého typu. Do nejvyšší kategorie patří např. synoptická meteorologická stanice na Churáňově, kde pracují ve směnném provozu zaměstnanci ČHMÚ. Automaticky se zde měří většina meteorologických prvků a pozorují se kompletně atmosférické jevy (bouřky, mlhy, námrazy atd.). Ve větším počtu se na celé Šumavě vyskytují klimatologické stanice s rovněž automatickým měřením řady prvků a pozorováním vybraných meteorologických jevů dobrovolnými pozorovateli jako např. v Hojsově Stráži. Na nižší úrovni jsou potom srážkoměrné stanice – manuální nebo automatické, kde se měří v zimě též výška sněhové pokrývky a pozorují se celoročně atmosférické jevy. Dělení je dáno finančními možnostmi ČHMÚ a historií měření. Prioritou zůstává co možná nejdelší měření na jednom místě, abychom pokud možno podchytili i tolik obávané klimatické změny v horských polohách.

Rozhovor: Věra Drahorádová

Informační turistické centrum města Železná Ruda v novém!

Dnem 9.4.2012 ukončilo Informační turistické centrum města Železná Ruda svou činnost v budově sdílené s Muzeem Šumavy na adrese Javorská 154. Momentálně probíhá stěhování ITC do zrekonstruovaných prostor v budově radnice. Naše nová adresa tedy bude:

ITC, Klostermannovo náměstí 295, kontakty na ITC zůstávají beze změn.

ITC bude otevřeno jako dosud pro návštěvníky Železnorudska i pro místní občany denně,

8:00 – 12:30, 13:30 – 18:00. Provoz ITC bude zahájen 27. 4. 2012,

těšíme se na setkání s Vámi v novém působišti!

Tel./fax: +420 376 397 033, e-mail: itcruda@sumava.net, www.sumava.net/itcruda.

Nové pracoviště ITC v budově radnice

Muzeum Šumavy – bývalé působiště ITC

Další představení divadelní hry

Amnestie

v režii Františka Strnada

a v provedení železnorudských ochotníků
se odehraje

9. května 2012 ve 20,00

v aule Základní školy v Železné Rudě,

čestným hostem bude filmový režisér Zdeněk Troška

Vstupenky v předprodeji v Informačním turistickém centru,

Klostermannovo náměstí 295, budova radnice!

Tel.: +420 376 397 033

nebo v Nehtovém studio u Lady Zvěřinové,

U Řezné 376, 340 04 Železná Ruda

mobil: + 420 777 558 391

Sborový zpěv pro děti

Hudebník Martin Červenka se bude od letošního září věnovat také sborovému zpěvu v ZUŠ v Nýrsku. Povede tam v několika skupinách dětský pěvecký sbor. Jeho rámcová představa je taková, že děti budou rozděleny podle věku, čemuž bude odpovídat i výběr repertoáru. Železnorudský hudebník považuje za ideální vytvoření tří pěveckých skupin, přípravné pro děti z MŠ, další pro 1.–3. třídu ZŠ a pak od 4. třídy výše.

Železnorudské zpěváčky na tuto možnost Martin Červenka upozorní na nejbližším výchovném koncertě. V případě zájmu totiž místní děti nebudou muset dojíždět až do Nýrska. Výuka sborového zpěvu bude probíhat přímo v místní základní škole, konkrétně v prostorách vyhrazených pro zdejší pobočku ZUŠ.

Hudební sluch, zpěv a cit pro cizí jazyky jdou, jak známo, obvykle báječně dohromady. Proto nikoho neudiví, že též Martin Červenka mimo hudbu vládne hned několika světovými jazyky. Kupříkladu o angličtinu se zajímal jako školák už v době, kdy se anglický jazyk na základních školách ještě vůbec povinně nevyučoval. LCK

Na delších tratích se pozná každé kilo navíc

rozhovor se železnorudskou lyžařkou Šárkou Štádlerovou

„Duben mám ráda. Mohu číst i jiné knížky než povinnou četbu. Můžu zajet do kina, divadla nebo na nákupy. Někdy mám ale pocit, že závody jsou méně náročné, než chůze po nákupním centru,“ říká Šárka Štádlerová, sedmnáctiletá slečna, kterou od závodu neodradí ani třicetistupňový mráz. Pro náš rozhovor jsem tedy vybrala právě duben, protože zima je již za námi a přípravné období na další sezónu začíná až v květnu.

Studium letos již třetího ročníku gymnázia v Sušici, denní dojíždění do školy, učení, tréninky – na to musíš mít plno energie a běžky mít opravdu ráda.

To je fakt. Gymnázium v Sušici není sportovně založené, takže vše záleží na tom, jak mi vyjde škola vstříc. Je jasné, že musím mít ve škole dobré známky, abych našla u profesorů podporu a pochopení pro mé časté absence. Mám ale štěstí i na spolužáky. Mailem mi posílají probrané učivo a já tedy nejsem pozadu, učím se hlavně sama. Tréninky a závody tak stíhám dle potřeby. Téměř denně ale vzpomínám na učitele ze Základní školy Richarda Smolu, z jehož výuky němčiny těžím dodnes a na učitele Eugena Scheinherra, kterému vděčím za bezproblémové studium matematiky a fyziky. A i dnes občas zajdu na radu.

Co tě vlastně přivedlo k běžkám? Proč to nebyl třeba snowboard nebo lyže jako u většiny tvých vrstevníků?

První krůčky na lyžích, i když jen plastových, byly v necelých dvou letech, na běžkách pak ve čtyřech. A protože táta už 26 let trénuje běh na lyžích (Miroslav Štádler, se kterým trénovala Petra Markelová, Tomáš Novotný, Petr Pospíšil nebo Jakub Hoskovec) a už jako malá jsem jezdila s ním, byly mi běžky blízké a vlastně jsem věděla, do čeho jdu.

Šárka Štádlerová

Který styl patří k tvým favoritům? A je vlastně výhodou mít trenéra v rodině?

Styly musím samozřejmě trénovat oba, klasiku i skate. Tomu dávám přednost na kratších tratích. Bohužel i ze zdravotních důvodů jsem musela v přípravě na letošní sezónu ale omezit rychlostní disciplíny. A tím bylo pro mě dané upřednostnění delších klasických tratí, takzvaných „laufů“. To jsou tratě delší než 20 km. To, že mě táta dnes trénuje a vlastně obstarává i servis lyží je určitě výhodou, a to nejen finanční. Ví, jak jsem na tom po stránce fyzické, jestli třeba neútočí nějaká viróza nebo nemám těžší přípravu do školy. Podle toho se dá lépe naplánovat fyzická a časová náročnost tréninku. A právě při tom náročnějším tréninku je fajn, že v něm mám sparingpartnera.

Zmínila ses o finanční náročnosti, lze ještě sehnat sponzora?

Mými sponzory jsou v mnoha směrech rodiče. Materiálové vybavení sponzoruje firma Amersports, která u nás zastupuje značku Atomic. Finančně mě podporuje Město Železná Ruda a oddíl TJ Tatran, za který v současné době závodím. Mohu jim tedy tímto i poděkovat. Finanční podpory si opravdu cením. Dálkové závody, které jezdím, patří do série Euroloppet a Worldloppet. Jezdí se tudíž po celé Evropě a my právě z finančních důvodů vybíráme jen ty do 500 km od Železné Rudy. A například startovné na rakouském Koasalaufu je na dva závody 74 eur.

Co vlastně znamená dálkový závod a jak se ti na nich daří?

Nejkratší závod, který jsem letos jela, byl Šumavský maratón na 20 km, na Koasalaufu to bylo 28 km. Zatím jsem omezená svojí věkovou kategorií, do budoucna ale plánuji „padesátky“. Ve své juniorské kategorii mám zatím nejhorší umístění do 3. místa, protože ale nebudu juniorkou věčně, musím srovnávat easy s kategorií žen. Tam by to bylo 5. místo.

Jak časově náročná je technická příprava závodu? Výběr lyží probíhá ráno při snídani?

(Smích) To ne, den před závodem se obhlíží trať a dělají testy lyží. Někdy je to jasné hned, někdy se z celkového počtu asi šesti párů lyží na každý styl vyberou tak dva a zbytek se rozhodne až ráno před závodem. Celková příprava lyží trvá 4–5 hodin a znamená to parafrinování, zažehlování, kartáčování – pak následuje nové testování. Řeší se další varianty vosků a urychlováků. Pro klasiku ještě výběr vhodných stoupacích vosků.

Příprava lyží je tedy dost náročná záležitost, co ale tvoje příprava. Hlídáš si i nějak skladbu jídelníčku?

(opět úsměv) Speciální jídelníček nemám, naštěstí mi většina takzvaně nezdravých jídel ne-

Šárka se svým tátou a trenérem Miroslavem Štádlerem

chutná. Také spolupracuji se sportovním lékařem v Plzni, který mi vždy určuje dávky vitamínových doplňků a při tréninku nebo závodech doplňuji energii iontovými nápoji Penco, jiné mi ani nechutnají. A váhu si hlídát musím, to ale řeší i většina mých spolužaček. Zejména na delších tratích se každé kilo navíc pozná. Takže vlastně jedenáct měsíců v roce tak trochu hladověním a cukrárnou si troufám navštívit jen v odpočinkové měsíci dubnu.

Už jsi se zmínila, že přípravné období začíná v květnu. Jaké máš doplňkové sporty nejraději?

Mám třeba ráda posilovnu, je to pro mě příjemným zpestřením. Ale nejraději sportuji v přírodě. Tam si totiž odpočinu i psychicky. Ruce posiluji i třeba jízdou na kajaku. Základem je ale cyklistika, protože takový objem se natrénovat jinak nedá. Byla by to i velká zátěž na klouby. Třeba na silničním kole jezdím etapy 120 km v časovém horizontu 6–7 hodin. Cyklistika mi i dost pomáhá v úbytku váhy, procvičení a postupném zatěžování svalstva. Takže s tou se na jaře začíná. V průběhu léta se postupně přidává běh, imitace a zase ubírá kolo.

To nejdůležitější přípravné období tě ale čeká příští školní rok – příprava na maturitu. Jaké máš další studijní a sportovní plány?

Věřím, že i ten příští školní rok zvládnu dobře. Maturita mě čeká v dubnu, takže ten měsíc nebude tak úplně odpočinkový. Dále plánuji vysokou školu, nejraději ekonomický směr. Sport bude pro mě důležitý i později, budu muset ale vše přizpůsobit tomu, kam půjdu studovat. Pak se uvidí.

Rozhovor: Pavlína Šebestová

• • Cyklotoulky Pepíka Škúrka • •

Prvním letošním cyklistou na Pancíři

15. 3. se stal Pepík prvním cyklistou, který letos pokořil Pancíř. Potvrdit mu to mohou Petr Křišťof, obsluhující sedačkovou lanovou dráhu v tamějším úseku, a Jan Koblasa, který v současné době přímo na Pancíři bydlí se svou rodinou. Takové zvěsti se šíří rychle, a tak poškořitelů Pancíře v měsíci březnu je teď už více. A o to právě jde. Tak se tam na kole klidně vydejte taky. Místa však ještě pořád můžete naražít na sních. Vyplatí se mít dobré, nepromokavé boty.

Kamarádkské soupeření

Nejen o různých trasách, přírodních krásách při nich spatřených a o počtu najetých kilometrů se mezi zapálenými bikery obzvláště v době cyklistické sezóny vedou oblíbené debaty. Pepík rád diskutuje například s Janem Novákem starším, dalším sportovním nadšencem a aktivním členem

místního ochotnického spolku v jedné osobě. Svými pravidelnými vyjížděkami na kole jsou pověstní dlouholetí skalní cyklisté, mezi něž bezesporu patří kupříkladu Pavel Aubrecht starší, Miloslav Houška nebo manželé Josef a Milena Pospíchalovi. Na věku zkrátka nesejde.

V březnu Pepík uskutečnil osm vyjížděk, což v konečné bilanci činí 233 km a 30 m a nastoupal 4 994 m. Nejdůležitější je sice požitky z jízdy, ale přesto. Ať jste místní nebo rekreanti, ať už se považujete za pohodové amatéry nebo téměř za profiky, dejte mi vědět, že taky jezdíte, kam jste se už letos na kole vydali a kolik máte v nohách. Redakce ráda vaše postřehy a výsledky zveřejní. Kontaktní e-mail:

lucky.kay@tiscali.cz .

Tip na první jarní cyklovýlet

Hamerským údolím. Trasa: Železná Ruda – Křížkov - Hojsova Stráž a zpět. Délka: 28 km; obtížnost trasy: těžká; celkové převýšení: 710 m

Ze Železné Rudy se vydáte na špičácké sedlo. Sjedete pod něj směrem do hamerského údolí.

Těsně před přejezdem Úhlavy zahnete vlevo, lesní cestou na Křížkov. Nachází se zde silný energetický bod, kde se lze při troše umu doslova dobít potřebnou energií. Pepík to tak vždycky dělá. Odsud se tou samou cestou vrátíte zpět k Úhlavě a pokračujete do Hamrů.

Tam odbočíte k penzionu U jezevce. Na kopci naleznete kapličku s úžasným výhledem na nýrskou přehradu, právě navštívený Křížkov a na hřeben Jezerní Hory a Ostrého. U kapličky se nasměrujete vpravo a jedete po modré. Na staré cestě od Jezevce až k viaduktu vás podobně jako Pepíka může překvapit 50 metrů strmějšího stoupání (na 470 m se nastoupá 76 m). Dobré je v tomto případě nefrajeřit a třeba i slézt z kola. Charakter terénu v tomto krátkém úseku dost dobře neumožňuje pořádně slápnout do pedálů. Za viaduktem zamíříte opět vpravo k hojsoveckému nádraží, odtud pak na hlavní silnici nahoru až k Bečvářovu srubu a přes sedlo zpátky do Rudy. Zkusíte-li absolvovat výlet až poté, kdy v lesích sleze sníh, rázem vám přibude mnoho variant, jak se zmíněné hlavní silnici vyhnout.

Zpracovala LCK

Žákovský oddíl TJ SRK je už v plném nasazení

Již 24.3. 2012 zahájili prvním fotbalovým zápasem naši žáci jarní kolo okresního přeboru. Do jarní části okresního přeboru vstoupili chlapci žákovského oddílu při TJ FJ SRK po dvanácti odehraných zápasech na krásném prvním místě v tabulce. Podzimní skóre bylo 23 inkasovaných a 49 vstřelených branek. Autorem většiny z nich je právě náš útočník Jirka Jelínek, který drží i celkové prvenství v tabulce střelců okresního přeboru.

První zápas odehráli žáci ve Švihově, konečný výsledek byl 2:0 ve prospěch domácích. Bohužel ani druhý zápas 1.4. v Lubech se našim nevyvedl a prohrou 4:1 se posunuli na druhé místo tabulky. Autorem jediné branky byl opět Jirka Jelínek. Jarní počasí už snad umožní i tréninky na hřišti a tím i lepší výsledky dalších zápasů. Přejeme hodně úspěchů!

P.Š.

Souboj před soupeřovou brankou 1. 4. Luby

foto autor článku

TTC Laka se probojoval do 3. ligy

Deset let své činnosti v tomto roce oslaví oddíl stolního tenisu TTC Laka. Desáté narozeniny oslaví oddíl TTC Laka postupem do 3. ligy. Založen byl v roce 2002 a navázal na činnost oddílu, který dříve působil při TJ FJ SRK. Předsedou dvacetičlenného oddílu a zároveň vedoucím pěti výkonnostních družstev je Eugen Scheinherr.

O úspěšnosti tohoto oddílu svědčí i výsledky zejména prvních dvou družstev – TTC Laka Železná Ruda B a TTC Laka Železná Ruda A. První z jmenovaných sehrálo rozhodující zápas 24.3. ve Stříbře a své umístění na 10. místě v tabulce Krajské soutěže 1. třídy remízou 9:9 jen potvrdilo. TTC Laka Železná Ruda A si v průběhu posledních třech let zajistila vždy svým výsledkem postup do vyšší soutěže a nejinak tomu bylo i v letošním roce.

24. 3. výsledkem posledního odehraného zápasu jen potvrdila roli favorita a zajistila si pro rok 2012/2013 účast ve 3. lize. Výsledek, o který se zasloužily zejména opory týmu Jan Kuchař, Petr Láriš ml. a Tomáš Horek je opravdu přesvědčivý – 22 odehraných zápasů, 2 remízy, žádná prohra a skóre 218 : 96.

K 10. narozeninám přejeme vše nejlepší a úspěšnou sezónu 2012-2013!

P.Š.

Jarní paralelní slalom na Belvedéru

17. března 2012 proběhl v lyžařském areálu Belvédér již pátý ročník lyžařského závodu v paralelním (K.O.) slalomu. Závod pořádal Sportovní klub Špičák o.s. Již tradičně byl závod vyhlášen o putovní pohár Plzeňské teplárenské v žakovských kategoriích a v kategoriích juniorů o putovní pohár starosty města Železná Ruda. Ačkoliv nezvyklé jarní až letní počasí nenavštědčovalo tomu, že bude vůbec možné takový závod uspořádat, nakonec s podporou dočasně provozovatele areálu Železnorudsko s.r.o. se všechno podařilo uspořádat až nad očekávání. Diváci měli možnost v napínavé soutěži vidět téměř osmdesát závodníků od nejmladších v kategorii lyžařských nadějí až po kategorii starších juniorů. Všichni bojovali se stejným zápalem a odhodláním zvítězit. Bylo opravdu na co se dívat, vždyť na ty nejlepší čekalo celkem 42 pohárů včetně těch

nejcennějších pro absolutní vítěze kategorií žáků a juniorů. O vítězích často rozhodovaly setiny sekundy. Výsledkovou listinu a spoustu fotek můžete najít na www.skspicak.cz. Pro úplnost se na tomto místě zaslouží také poděkovat mecenášům závodů Plzeňské teplárenské, starostovi města Železná Ruda, firmě Aspen a všem ostatním kteří přiložili ruku k dílu, aby tento nevšední sportovní zážitek mohl být realizován. Pro náš sportovní klub je to však velký zážitek aby příští ročník byl minimálně stejně vydařený.

za SK Špičák o.s. Pavel Mařík

Juniori starší, zleva na stupních vítězů Dan Láška, Jakub Tolar, Václav Kulich

Dva železnorudští kluci - sjezdaři jsou na cestě do špičky republiky

Z důvodů letošního opožděného sněhohpadu, dlouhodobých třeskutých mrazů a řady zrušených závodů absolvovali junioři SA Špičák Vašek Kulich a Dan Láška své první závody sezóny teprve ve dnech 8. až 11. 3. Do té doby ovšem velmi pilně trénovali a díky tomu a díky dobrým tréninkovým možnostem vytvářeným provozovatelem Ski areálu Špičák dosáhli přes nepříjemné zpoždění v této sezoně velmi dobrých úspěchů. V mezinárodním obřím slalomu FIS dne 8. 3. v tanvaldském Špičáku se Vašek umístil z českých st. juniorů na 11. místě a Dan na 12. místě. V mezinárodním FIS mistrovství Moravy 25.3. na Pradědu pak Vašek dosáhl zatím svého životního úspěchu, když ve slalomu skončil z českých starších juniorů na 3. místě! O rok mladší Dan v tomtéž závodě skončil na velmi pěkném pátém místě, v dalších dvou FIS závodech na Pradědu (jed-

Vyhlašování ÚKZ slalomu juniorů Špičák 10.3. Zleva Václav Kulich z SA Špičák, Jakub Henig, Jakub Müller, oba SK Špičák.

Barbora Zíková jezdí jen na zlatou!

Barča Zíková lyžuje od svých tří let a závodí od čtyř let. Trénuje v okolí Železné Rudy na Šumavě a reprezentuje zde kluby SK Špičák a zároveň SC Zwiesel na německé straně Šumavy. Letošní sezóna 2011/2012 byla pro jedenáctiletou závodnici opravdu úspěšná. Startovala celkem dvacetkrát a na stupních vítězů stála vždy nejvýše. Pro Báru bylo krásným závěrem lyžařské sezony mistrovství Německa ve středisku Feldberg, kde svým vítězstvím potvrdila roli absolutního favorita a zároveň se stala mistryní Německa ve své kategorii.

Báro, gratulujeme a držíme palce do příští sezóny!
P.Š.

Vyhlášení vítězů mistrovství Německa ve Feldbergu, na stupních vítězů Bára Zíková

Dan (vlevo) s Vaškem před startem FIS-OSL z tanvaldského Špičáku 8.3.2012

nom SL a jednom OSL) dosáhl Vašek pěkného sedmého a desátého místa, Dan osmého a jedenáctého místa. V ÚKZ slalomu na domácích sjezdovkách Špičáku se zadařilo Vaškovi, když získal druhé místo v kategorii juniorů hned za ještě nedávným reprezentantem ČR Kubou Henigem z SK Špičák. Danovi se v těchto domácích závodech tolik nedařilo, takže si spravil náladu alespoň vítězstvím v Olympiádě mládeže klatovského okresu a druhým místem v paralelním slalomu na Belvedéru 17. 3. Na letošním seriálu mezinárodních FIS závodů byli oba chlapci jedinými reprezentanty Plzeňského kraje. Za jejich výsledky i dlouholeté úsilí a velmi dobrou tréninkovou morálku si zaslouží plného uznání stejně jako jejich rodiče, kteří musejí pro jejich sportovní činnost přinášet nemalé oběti. Poděkování patří i oběťavým a precizním pracovníkům železnorudského servisu Montana i trenérům SA Špičák.

Jaroslav Frič, trenér SA Špičák

Třetí generace Maxů - sjezdařů na stupních vítězů

Ski klub Železná Ruda zorganizoval na neprávem opomíjené sjezdovce Pancíř pod vedením ředitele závodu Jiřího Najmana další dva velmi zdařilé závody nejmladších sjezdařů Plzeňského kraje v rámci seriálu Šumavského pohárku. Mezi vítězi stanul poprvé v životě také Adámek Maxa, člen SA Špičák, následovník lyžařské rodiny, jejíž lyžařská historie sahá od Vlasty Maxy – dědečka a v minulosti elegantního výborného sjezdaře a dlouholetého kvalitního pracovníka Horské služby přes tátu Marcela – mnohonásobného mistra republiky a olympijského reprezentanta, strýce Vlastu, rovněž úspěšného reprezentanta až po klučíka Adámka, závodícího v přípravce. Popřejme mu hodně zdaru stejně jako i všem dalším šumavským nadějím. Popřejme i jejich rodičům, často též v minulosti výborným lyžařům, aby se jim dařilo udržet své ratolesti u krásného lyžařského sportu, což je v současné době stále větší umění. Vždyť v kategorii starších žáků a žákyň závodí letos v průměru 3 – 6 závodníků z kraje! A v neděli 4. 3. se dokonce nedostavil ani jeden starší žák!

Pro stručnost přinášíme přehled vítězů a nejlepší umístění závodníků z klatovského regionu.

Obří slalom 3. 3. 2012:

Kategorie přípravek dívky:

1. Šandarová Veronika SCC Bohemia
2. Zemanová Nicole SA Špičák
3. Červená Natálie SK Špičák
4. Jandová Kateřina SA Špičák

Přípravek chlapci:

1. Dudák Matěj SK Špičák
2. Zítek Michal SK Špičák
4. Maxa Adam SA Špičák
5. Ševčík Jirí SA Špičák

Předžactvo dívky:

1. Fischerová Tereza Ski klub Železná Ruda
3. Šormová Michaela SK Špičák
5. Tolarová Dominika 2002 SK Špičák

Předžactvo chlapci:

1. Garba Matyáš Ski klub Železná Ruda
2. Svítal Michal Ski klub Železná Ruda

3. Jiřík David SA Špičák,
4. Mařík Lukáš SK Špičák

Mladší žákyně:

1. Marešová Andrea ST ŠUMAVA
2. Schejbalová Jana SA Špičák
3. Mojsenková Anna ST ŠUMAVA
4. Koželuhová Tereza SA Špičák

Mladší žáci:

1. Korytář Milan SA Špičák
2. Najman Filip Ski klub Železná Ruda
3. Svítal Robert Ski klub Železná Ruda

Obří slalom 4. 3. 2012

Přípravek dívky:

1. Šandarová Veronika SCC Bohemia
2. Červená Natálie SK Špičák
3. Zemanová Nicole SA Špičák

Přípravek chlapci:

1. Maxa Adam SA Špičák
2. Zítek Michal 2003 SK Špičák
3. Dudák Matej 2003 SK Špičák

Předžactvo dívky:

1. Fischerová Tereza Ski klub Železná Ruda
4. Šormová Michaela 2001 SK Špičák

Předžactvo chlapci:

1. Jiřík David SA Špičák
2. Matejovic Filip SK Špičák
3. Svítal Michal Ski klub Železná Ruda

Mladší žákyně:

1. Brožová Adéla SK Špičák
2. Marešová Andrea ST ŠUMAVA
3. Schejbalová Jana SA Špičák

Mladší žáci:

1. Najman Filip Ski klub Železná Ruda
3. Svítal Robert Ski klub Železná Ruda

Žákyně starší:

1. Vidláková Petra Ski klub Železná Ruda
2. Červená Klára SK Špičák
3. Hálová Veronika ST ŠUMAVA
4. Vybíralová Tereza Ski klub Železná Ruda

Jaroslav Frič, trenér SA Špičák

Závod 4. 3. 2012 kategorie přípravek. Vítěz Adam Maxa - uprostřed, vlevo Michal Zítek SK Špičák, vpravo Matěj Dudák SK Špičák

spěvky na zdravotní obuv, potravinové doplňky, masáže. Jelikož všichni musí v praxi prokázat alespoň částečnou znalost německého jazyka, osobně se s nimi setkávám jako učitelka na svých soukromých hodinách němčiny, které jim firma hradí. V současné době pobočka nabízí dvě volná místa pro prodáváčky s nástupem od 1. 5. a 1. 6. 2012. Místní Travel Free Shop už mnohokrát prokázal, že mu v obchodní hruď bije dobré srdce. Jeho zástupci podporují železnorudskou Unii rodičů, Svaz zdravotně postižených a Klub ALEN tím, že na jejich celoroční akce poskytují sponzorské dary ve zboží. Zcela nedávno v rámci celorepublikové charitativní akce darovali plyšové medvídky dětem z MŠ v Železně Rudě, Chudeníně a Nýrsku a Dětskému domovu v Kašperských Horách. Obzvláště setkání s kašperskohorskými dětmi prý bylo podle Jarmily Poštulkové velmi emotivní.

Železnorudským podnikatelům pak Travel Free Shop zdarma nabízí možnost umístění jejich propagačních letáků na důstojném místě ve vestibulu prodejny. Na oplátku chce Travel Free Shop získat možnost dát si svůj reklamní stojan zase k nim. LCK

Travel Free Shop, pobočka Železná Ruda

Nepočítáme-li bývalou celnici, poslední budovou v Alžbětíně, kterou míjíte po pravé straně na cestě do Německa, je Travel Free Shop. Železnorudská pobočka byla otevřena 26. 11. 2009. Prostory pro svoji prodejnu si pronajala od firmy ORI. Je jednou ze čtrnácti dalších, jež jsou rozesety po celé České republice vždy na hranicích s Německem a Rakouskem. Všechny tyto pobočky jsou z 50 procent německé (vlastní je mezinárodní společnost s více než sto třicetiletou tradicí Gebr. Heinemann z Hamburku) a z 50 procent české (díky společnosti Unimex Group). Každá prodejna nabízí vysoce atraktivní a cenově výhodný sortiment, originální značkové zboží, neobvyklé velikosti

balení lihovin a cukrovinek, kosmetiku, parfémy, módní značky S.Oliver a Esprit a módní doplňky značky Swarovski, Fossil či Swatch. Otevřeno je denně od 8.30 do 20.30 hodin. To vše úhrnem představuje pro zákazníky velké lákadlo.

Vedoucí zdejší pobočky Jarmila Poštulková ze Špičáku tady pracuje již od samého začátku. I skladba ostatních zaměstnanců je vysloveně regionální. Pobočka zaměstnává celkem 23 lidí, z nichž 15 je ze Železnorudska, zbytek dojíždí z Hartmanic, Nýrska či Sušice. 11 lidí ve dvou dvanáctihodinových směnách funguje systémem dva dny práce, dva dny volna. Pracovníci mohou využívat celou řadu zaměstnaneckých výhod a bonusů: 13. plat, stravenky, roční pří-

Prodáváčka Lýdie Valentová, zástupce vedoucí Josef Jarab a vedoucí směny Zdeňka Lidáková

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČR E 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj. Redakční rada: Radovan Holub, Václav Chabr, Lucie Charlotte Kopecká, Pavlína Šebestová; rozhovory: Věra Drahorádová; fotografie a obrazová redakce: Václav Chabr; záchranný systém: Michal Jandůra, Filip Brož; příjem inzercí: Milan Kříž;

e-mail redakce: radovan.holub@seznam.cz, kriz@zeleznaruda.cz Náklad: 1 200 výtisků. Uzávěrka: 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.